2024/1287

14.5.2024

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2024/1287,

13. mai 2024,

millega laiendatakse rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Türgist ja Kasahstanist lähetatud kasevineerile, olenemata sellest, kas see on deklareeritud Türgist ja Kasahstanist pärinevana või mitte

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ([1]) (edaspidi „alusmäärus“), eriti selle artiklit 13,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Kehtivad meetmed

(1) Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) kehtestas 2021. aasta novembris rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 ([2]) lõpliku dumpinguvastase tollimaksu Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes (edaspidi „esialgne määrus“). Meede kehtestati väärtuselise tollimaksuna vahemikus 14,4–15,8 % ning tasakaalustav jääktollimaks koostööst keelduvatele Vene ettevõtetele oli 15,8 %. Nende tollimaksude kehtestamise aluseks olnud uurimine (edaspidi „esialgne uurimine“) algatati 2020. aasta oktoobris ([3]).

1.2. Taotlus

(2) Komisjonile esitati alusmääruse artikli 13 lõike 3 ja artikli 14 lõike 5 kohane taotlus uurida võimalikku Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmist Türgist ja Kasahstanist lähetatud impordi vahendusel, olenemata sellest, kas selline import on deklareeritud Türgist ja Kasahstanist pärinevana või mitte, ning kehtestada kõnealuse impordi registreerimise kohustus (edaspidi „taotlus“).

(3) Taotluse esitas 10. juulil 2023 Woodstocki konsortsium (edaspidi „taotluse esitaja“).

(4) Taotlus sisaldas piisavaid tõendeid Venemaalt, Türgist ja Kasahstanist liitu suunatud ekspordiga seotud kaubandusstruktuuri muutuse kohta, mis toimus pärast Venemaalt pärit kasevineeri suhtes meetmete kehtestamist. Muutus näis tulenevat kasevineeri lähetamisest Türgi ja Kasahstani kaudu liitu – tavast, millel ei olnud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise.

(5) Peale selle sisaldas taotlus piisavalt tõendeid selle kohta, et eespool kirjeldatud tava kahjustas kehtivate dumpinguvastaste meetmete parandavat mõju koguse ja hindade osas. Liidu turule on jõudnud suur kogus imporditud kasevineeri. Lisaks oli piisavalt tõendeid selle kohta, et kasevineeri imporditi kahjustavate hindadega. Kokkuvõttes oli piisavalt tõendeid, mis näitasid, et Türgist ja Kasahstanist lähetatud kasevineeri hinnad olid kasevineeri normaalväärtusega võrreldes dumpinguhinnad.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.
([2]) Komisjoni 8. novembri 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/1930, millega kehtestatakse Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 394, 9.11.2021, lk 7).
([3]) Teade dumpinguvastase menetluse algatamise kohta Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes (ELT C 342, 14.10.2020, lk 2).

1.3. **Asjaomane toode ja uuritav toode**

(6) Võimaliku kõrvalehoidmisega seotud toode on esialgse määruse jõustumise kuupäeval CN-koodi ex 4412 33 00 (TARICi kood 4412330010) alla klassifitseeritud ja Venemaalt pärit vineer, mille ühegi kihi paksus ei ületa 6 mm ning millel on puidust väliskihid, mida on kirjeldatud alamrubriigis 4412 33, ja mille vähemalt üks väliskiht (kaetud või katmata) on kasepuidust (edaspidi „asjaomane toode“). See on toode, mille suhtes kehtivaid meetmeid praegu kohaldatakse.

(7) Uuritav toode on sama, mis eelmises põhjenduses määratletud toode, mis kuulub CN-koodi 4412 33 10 alla, ([4]) kuid on lähetatud Türgist ja Kasahstanist, olenemata sellest, kas see on deklareeritud Türgist ja Kasahstanist pärinevana või mitte (TARICi koodid 4412331010 ja 4412331020) (edaspidi „uuritav toode“).

(8) Uurimine näitas, et Venemaalt eksporditud kasevineeril ning Kasahstanist ja Türgist lähetatud kasevineeril (olenemata sellest, kas need on pärit Kasahstanist ja Türgist või mitte) on ühesugused füüsikalised ja keemilised põhiomadused ja sama kasutusotstarve ning seetõttu tuleb neid käsitada samasuguste toodetena alusmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses.

1.4. **Algatamine**

(9) Olles pärast liikmesriikide teavitamist kindlaks teinud, et alusmääruse artikli 13 lõike 3 kohase uurimise algatamiseks on olemas piisavalt tõendeid, algatas komisjon 21. augustil 2021 oma rakendusmäärusega (EL) 2023/1649 ([5]) (edaspidi „algatamismäärus“) uurimise ning kehtestas Kasahstanist ja Türgist lähetatud kasevineeri impordile (olenemata sellest, kas kasevineer on deklareeritud Kasahstanist ja Türgist pärinevana või mitte) registreerimisnõude.

1.5. **Uurimise algatamise kohta esitatud märkused**

(10) Pärast uurimise algatamist esitasid Kasahstani ametiasutused kasevineeri tootvate ettevõtete nimekirja ja taotlesid nende ettevõtete vabastamist meetmete reguleerimisalast, sest nad eksportisid Kasahstanis toodetud kasevineeri. Nad väitsid, et Kasahstani päritolu tõendav sertifikaat vastab rahvusvahelistele nõuetele ning kõikidele ELi ja kaupade päritolu käsitlevatele eeskirjadele ning et kaubandus- ja integratsiooniministeerium on seda kontrollinud. Niisiis taotlesid nad, et komisjon ei laiendaks dumpinguvastaseid tollimakse Kasahstanile, sest ei olnud võimalik, et ettevõtted hoiavad meetmetest kõrvale.

(11) Komisjon tuletas meelde, et tollimaksust vabastamise taotlusi (mida hinnatakse 4. jaos) analüüsiti vastavalt alusmääruse artiklile 13 ning et päritolusertifikaadid ei olnud seega ainus hindamiskriteerium.

(12) Pärast avalikustamist leidsid nii Favorit kui ka Severnyi Fanernyi Kombinat LLP („SFK“), et uurimise algatamine on vastuolus WTO dumpinguvastase lepingu (edaspidi „dumpinguvastane leping“) artikliga 5.2, sest kaebus ei sisaldanud tõendeid dumpingu, kahju ega põhjusliku seose kohta dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahel, ning et komisjon on rikkunud oma kohustust kontrollida taotluses esitatud tõendite täpsust ja õigsust otsustamaks, kas uurimise algatamise õigustamiseks on piisavalt tõendeid.

([4]) Kuni 31. detsembrini 2021 kohaldati TARICi koodi 4412330010. Alates 1. jaanuarist 2022 asendati see TARICi koodiga 4412331010. Alates 1. septembrist 2022 on see asendatud CN-koodiga 4412 33 10.

([5]) Komisjoni 21. augusti 2023. aasta rakendusmäärus (EL) 2023/1649, millega algatatakse uurimine, milles käsitletakse Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest võimalikku kõrvalehoidmist Türgist ja Kasahstanist lähetatud kasevineeri impordi vahendusel, olenemata sellest, kas see on deklareeritud Türgist ja Kasahstanist pärinevana või mitte, ning kehtestatakse sellele impordile registreerimisnõue (ELT L 207, 22.8.2023, lk 77).

(13) Komisjon ei olnud sellega nõus. Kõigepealt märgib komisjon, et dumpinguvastane leping ei sisalda meetmetest kõrvalehoidmist käsitlevaid sätteid. Veelgi enam, nagu kinnitas Euroopa Kohus Kolachi Raj kohtuasjas, kuna alusmääruse artikliga 13 ei rakendata dumpinguvastase lepingu sätteid, siis ei saa artikli 13 sõnastust tõlgendada alusmääruse sätete alusel, millega rakendatakse selle lepingu sätteid ([6]). Alusmääruse artikli 13 lõikes 3 sätestatakse, et meetmetest kõrvalehoidmist käsitlev uurimine võidakse algatada, kui on olemas piisavalt tõendeid artikli 13 lõikes 1 sätestatud asjaolude kohta. Komisjoni arvates sisaldas taotlus artikli 13 lõikes 1 sätestatud asjaolude kohta piisavalt tõendeid. Eelkõige sisaldas taotlus piisavalt tõendeid Venemaa, Kasahstani ja Türgi vahelise kaubanduss-truktuuri muutuse kohta, mis tulenes tavast, protsessist või toimingust, millel ei olnud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise. Lisaks sisaldas taotlus piisavalt tõendeid dumpingu kohta seoses samasuguse toote puhul varem väljaselgitatud normaalväärtustega. Kokkuvõttes märkis komisjon, et alusmääruse artikliga 13 ei nähta ette kahju või põhjusliku seose analüüsi. Sättega nõutakse laiemalt tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohus. Selle kohta sisaldas taotlus piisavalt tõendeid. See, et import kahjustab liidu tootmisharu ning et impordi ja kahju vahel on põhjuslik seos, tehti kindlaks juba esialgse määrusega. Seepärast järeldas komisjon, et taotlus sisaldab piisavalt tõendeid ning järelikult on uurimise algatamine põhjendatud.

1.6. **Uurimisperiood ja aruandeperiood**

(14) Uurimisperiood hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2019 kuni 30. juunini 2023 (edaspidi „uurimisperiood“). Uurimisperioodi kohta koguti andmeid selleks, et uurida muu hulgas väidetavat kaubandusstruktuuri muutumist pärast vaatlusaluse toote suhtes meetmete kehtestamist ja sellise tava, protsessi või toimingu olemasolu, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise. Üksikasjalikumaid andmeid koguti 1. juulist 2022 kuni 30. juunini 2023 kestnud ajavahemiku kohta (edaspidi „aruandeperiood“), et uurida, kas import ohustas hindade ja/või koguste tõttu kehtivate meetmete parandavat mõju ning kas esines dumpingut.

1.7. **Uurimine**

(15) Komisjon teatas ametlikult uurimise algatamisest Venemaa, Kasahstani ja Türgi ametiasutustele, nende riikide teadaolevatele eksportivatele tootjatele, liidu tootmisharule ning ELi-Türgi assotsiatsiooninõukogu presidendile.

(16) Lisaks palus komisjon Kasahstani esindusel Euroopa Liidu juures ja Türgi alalisel esindusel Euroopa Liidu juures esitada talle nende eksportivate tootjate ja/või esindusühenduste nimed ja aadressid, kes võiksid olla huvitatud uurimises osalemisest lisaks taotluse esitaja poolt taotluses nimetatud Türgi ja Kasahstani eksportivatele tootjatele. Kasahstani ametiasutused esitasid kasevineeri tootjate nimekirja ning komisjon võttis nendega ühendust.

(17) Kaubanduse peadirektoraadi veebisaidil tehti kättesaadavaks vabastamistaotluse vormid Kasahstani ja Türgi tootjatele/eksportijatele ning küsimustikud liidu importijatele.

(18) Vabastamistaotluse vormi esitasid järgmised viis Kasahstani ettevõtet:

— Favorit LLP;

— QazFanCom LLP;

— Semipalatinsk Wood Processing LLP;

([6]) Kohtuotsus, 12. september 2019, komisjon *vs.* Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, punkt 45.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (edaspidi „SFK“);

— VFP LLP.

(19) Vabastamistaotluse vormi esitasid järgmised neli Türgi ettevõtet:

— Intur Construction Tourism and Forest;

— Murat Şahin Orman Ürünleri;

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.;

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS.

(20) Lisaks esitasid vastuse küsimustikule järgmised sõltumatud importijad:

— Aschiero Wood Import SPA;

— FOREST TRAFIC;

— CASTELLANA LEGNAMI SNC;

— IMOLALEGNO spa;

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) Huvitatud isikutele anti võimalus teha oma seisukohad kirjalikult teatavaks ja taotleda ärakuulamist algatamismääruses sätestatud tähtaja jooksul. Kõiki isikuid teavitati, et kogu asjaomase teabe esitamata jätmise või mittetäieliku, ebaõige või eksitava teabe esitamise tagajärjeks võib olla alusmääruse artikli 18 kohaldamine ja järelduste tegemine kättesaadavate faktide põhjal. Ettevõtete taotlusel kuulasid komisjoni talitused 8. veebruaril 2024 ära Favoriti ja SFK ning seejärel 14. veebruaril 2024 kuulas neid ära ärakuulamise eest vastutav ametnik. Ärakuulamise eest vastutav ametnik tegi järelduse, et kahe ettevõtte tõstatatud küsimused ei puuduta ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannetes ja pädevuses määratletud menetlusõigusi kaubandusasjades, vaid asja sisulist külge, ning konkreetset soovitust ei esitatud.

2. **UURIMISE TULEMUSED**

2.1. **Koostöö tase**

(22) Nagu kirjeldatud põhjendustes 18–19, esitas vabastamistaotluse vormi viis Kasahstanis ja neli Türgis asuvat ettevõtet, kes taotlesid enda vabastamist tollimaksudest, kui meetmeid laiendatakse Kasahstanile ja Türgile.

(23) Kuid kaks Kasahstani ettevõtet (QazFanCom ja VFP LPP) ning kolm Türgi ettevõtet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) esitasid väga puuduliku vabastamistaotluse vormi. Seepärast teavitas komisjon 13. oktoobri 2023. aasta kirjaga ettevõtet VFP LLP ja kolme Türgi ettevõtet ning 17. novembri 2023. aasta kirjaga ettevõtet QazFanCom kavatsusest kasutada vastavalt alusmääruse artikli 18 lõikele 1 kättesaadavaid fakte, kuna ettevõtted ei olnud ettenähtud tähtaja jooksul esitanud teavet, mida komisjon vajas selle otsustamiseks, kas nad hoidsid meetmetest kõrvale või mitte (edaspidi „artiklit 18 käsitlev kiri“). Ettevõtetele anti võimalus esitada märkusi. Ettevõte QazFanCom esitas märkused. Ükski teine ettevõte märkusi ei esitanud.

(24) Artiklit 18 käsitlevale kirjale vastates kinnitas QazFanCom, et erinevalt artiklil 18 põhinevas kirjas mainitust tegi ta uurimise käigus koostööd, sest oli teabe esitamiseks palju tööd teinud. Samuti leidis ta, et teabe esitamine ja tõlkimine inglise keelde oli ajakulukas ning et vastamise tähtaegu pikendati liiga vähe, võttes arvesse, et menetlus kestis üheksa kuud. Samuti avaldas ettevõte arvamust, et alusmääruses ei sätestatud tähtaegade pikendamise maksimaalset aega.

(25) Lisaks teatas QazFanCom, et kogu komisjoni küsitud teave on tundlik, mistõttu seda ei olnud võimalik esitada. Samal ajal väitis ettevõte, et komisjon lekitas konfidentsiaalset teavet ning rikkus alusmääruse artiklit 19, sest ettevõtte kaubanduspartnerid teadsid QazFanComi esitatud vabastamistaotluse tagasilükkamisest juba enne, kui QazFanCom komisjoni artiklit 18 käsitleva kirja kätte sai.

(26) Komisjon tuletas meelde, et vabastamistaotluse vormi esitamise tähtaeg 37 päeva on sätestatud algatamismääruse artikli 3 lõikes 2 ning et see on kooskõlas alusmääruse artikli 6 lõikes 2 mainitud vähemalt 30päevase üldise tähtajaga. Tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimusel et pool näitab ära pikendamist põhjendavad erilised asjaolud. Praegusel juhul pikendas komisjon tähtaega seitsme päeva võrra, mis oli maksimaalne võimalik pikendus, võttes arvesse uurimise tähtaegu. Niisiis lükkas komisjon tagasi väite, et praegusel juhul oleks võimalik anda vabastamistaotluse vormi esitamiseks rohkem aega.

(27) Peale selle oli komisjon arvamusel, et koos vabastamistaotluse vormiga anti QazFanComile täpsed juhised selle kohta, kuidas esitada vabastamistaotluse vormi mittekonfidentsiaalne versioon. Saadetud teabes kirjeldati üksikasjalikult, kuidas andmeid on võimalik konfidentsiaalsuse tagamiseks esitada, kuid kaitsta ka muude huvitatud isikute õigusi kaitsele. Niisiis lükkas komisjon tagasi väite, et teavet ei olnud võimalik esitada põhjusel, et see on konfidentsiaalne.

(28) Lisaks ei põhjendanud QazFanCom oma väidet, et konfidentsiaalsust on väidetavalt rikutud; ettevõte ei toonud välja mingit teavet avatud toimikus, mis oleks sisaldanud teavet QazFanComi vabastamistaotluse staatuse kohta enne artiklit 18 käsitlevat kirja, mistõttu komisjon lükkas väite tagasi.

(29) Eespool kirjeldatu alusel on komisjon jõudnud järeldusele, et kaks Kasahstani ettevõtet (QazFanCom ja VFP LPP) ning kolm Türgi ettevõtet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) ei teinud koostööd alusmääruse artikli 18 tähenduses ning järelikult ei tõendanud nad, et ei hoidu meetmetest kõrvale. Seepärast lükati nende vabastamistaotlused tagasi.

(30) Pärast avalikustamist väitis Qazfancom, et komisjon on suhtunud koostöösse Qazfancomiga ebasõbralikult ja ebakonstruktiivselt ning keeldunud esitatud dokumente kaalumast rangelt menetluslikel alustel. Qazfancom taotles komisjonilt 2023. aasta detsembris esitatud dokumentide kaalumist, sest Qazfancomi arvates oli komisjonil selleks piisavalt aega, kuivõrd lõppotsuse tegemise tähtaeg oli alles 2024. aasta mais. Lisaks taotles Qazfancom komisjoni talitustelt ja ärakuulamise eest vastutavalt ametnikult ärakuulamist. Ehkki komisjoni talitustele oli ärakuulamise taotlus esitatud väljaspool avalikustamisdokumendis antud tähtaega, taotlus rahuldati. Ärakuulamine selle eest vastutava ametniku juures toimus 2. aprillil 2024 ja 3. aprillil 2024, mille käigus tegi ametnik järelduse, et huvitatud poole tõstatatud küsimused ei puuduta ametniku ülesannetes ja pädevuses määratletud menetlusõigusi, vaid artikli 18 lõike 1 kohaldamisega seotud selgitusi ning konkreetseid järelmeetmeid ei soovitatud.

(31) Nagu eespool põhjenduses 26 selgitatud, pikendas komisjon mitu korda tähtaega, mis oli antud Qazfancomile kogu nõutava teabe esitamiseks vastavalt esialgse määruse artikli 3 lõikele 2 ja alusmääruse artikli 6 lõikele 2, nagu on sätestatud üksikasjalikult artiklit 18 käsitlevas 17. novembri 2024. aasta kirjas. Mis tahes pärast neid tähtaegu esitatud teavet ei saanud komisjon enam käsitleda, võttes arvesse uurimise tähtaega ja seda, et Qazfancom ei olnud ettenähtud tähtaegade jooksul esitanud teavet, mida komisjon vajas otsustamaks, kas ettevõte hoiab meetmetest kõrvale.

(32) Komisjon kohtus Qazfancomi esindajatega 20. märtsil 2024 ning kohtumise käigus selgitas Qazfancom veelgi oma avalikustamist käsitlevaid märkusi. Kuid Qazfancom ei esitanud ühtki uut põhjendatud väidet ja kordas peamiselt, et on teinud koostööd oma parimate võimaluste kohaselt. Seepärast kinnitas komisjon oma eespool põhjenduses 29 esitatud järelduse.

(33) Pärast avalikustamist väitis Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS, et esitas 2023. aasta oktoobris palju teavet ning jättis esitamata teabe, mida juhtkond luges konfidentsiaalseks.

(34) Nagu selgitatud põhjenduses 27, oli komisjon arvamusel, et koos vabastamistaotluse vormiga anti kõikidele Kasahstanis ja Türgis asutatud teadaolevatele kasevineeri eksportivatele tootjatele täpsed juhised selle kohta, kuidas esitada vabastamistaotluse vormi mittekonfidentsiaalne versioon. Niisiis lükkas komisjon tagasi väite, et teavet ei olnud võimalik esitada põhjusel, et see on konfidentsiaalne.

(35) Komisjon tegi kontrollkäigud järgmiste ettevõtete valdustesse:

— Favorit LLP (Kasahstan);

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kasahstan);

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kasahstan);

— Intur Construction Tourism and Forest (Türgi).

(36) Samuti analüüsis komisjon koostööd tegevate importijate küsimustike vastustes sisalduvat teavet, et võrrelda seda kontrollimise käigus kogutud teabega.

(37) Pärast kohapealset kontrolli otsustas komisjon teha järeldused Kasahstani ettevõtete Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP ja Severnyi Fanernyi Kombinat LLP vabastamistaotluste kohta parimate kättesaadavate faktide põhjal, millest ettevõtteid teavitati alusmääruse artikli 18 kohaselt vastavalt 22. jaanuaril 2024, 26. jaanuaril 2024 ja 22. jaanuaril 2024. Üksikasjalik analüüs ja Türgi ettevõtte Intur Construction Tourism and Forest hindamine esitatakse allpool 4. jaos.

(38) Eespool kirjeldatud silmas pidades ([7]) leidis komisjon, et koostöövalmidus oli mõlemas riigis madal ning et mõlema riigi kohta tuleb järeldused teha statistika põhjal.

2.2. **Üldised kaalutlused**

(39) Alusmääruse artikli 13 lõike 1 kohaselt peab komisjon uurima, kas järgmised tingimused on täidetud:

— kas Venemaa, Kasahstani, Türgi ja liidu vahelise kaubanduse struktuuris esines muutusi;

— kas need muutused tulenesid tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale kehtivate dumpinguvastaste meetmete kehtestamise;

— kas on tõendeid kahju tekitamise kohta või selle kohta, et kehtivate dumpinguvastaste meetmete parandav mõju oli uuritava toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud, ning

— kas on tõendeid dumpingu kohta võrreldes asjaomase toote varem väljaselgitatud normaalväärtustega.

(40) Peale meetmetest kõrvalehoidmise vineeri vedamise teel Kasahstani ja Türgi kaudu uuris komisjon, kas dumpinguvastastest meetmetest hoiti kõrvale kokkupanemist/valmistamist hõlmavate tegevuste abil. Komisjon oli arvamusel, et tegevused nagu näiteks kasevineeri tootmine Vene sisendmaterjalist (kasepalgid ja spoon) kujutab endast kokkupanemist või valmistamist artikli 13 lõike 2 tähenduses. Seepärast analüüsis komisjon konkreetselt artikli 13 lõikes 2 sätestatud kriteeriume, eelkõige:

([7]) Aruandeperioodil oli ettevõtte Intur Construction Tourism and Forest (ainus koostööd tegev ettevõte) eksport liitu [2 000 – 3 000] m^3, mis moodustas Türgist pärit koguimpordist [5–10] %.

— kas kokkupanemine/valmistamine algas või suurenes oluliselt alates dumpinguvastase uurimise algatamisest või vahetult enne seda ja kas vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, ning

— kas osad moodustavad vähemalt 60 % kokkupandava toote osade koguväärtusest ning kas sissetoodud osadele kokkupanemise või valmistamise ajal lisandunud väärtus moodustas rohkem kui 25 % tootmiskuludest.

2.3. **Kaubandusstruktuuri muutumine**

2.3.1. *Liidu, Venemaa ja Türgi vahelise kaubanduse struktuuri muutumine*

(41) Tabelis 1 on esitatud liitu suunatud kasevineeri impordi areng uurimisperioodil.

Tabel 1

Venemaalt, Kasahstanist ja Türgist pärit kasevineeri import liitu (kuupmeetrites)

	2019	2020	2021	2022	AP
Venemaa	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Indeks (baas = 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Turuosa	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kasahstan	0	0	0	29 225	97 068
Indeks (baas = 2022)				*100*	*332*
Turuosa	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Türgi	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Indeks (baas = 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Turuosa	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Allikas: Comext, kaebuse esitaja prognoos müügi kohta ELis.

(42) Tabelist 1 on näha, et 2022. aastal, pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist Venemaalt pärit kasevineeri impordile 2021. aasta novembris, vähenes import Venemaalt liitu peaaegu 40 % võrra võrreldes 2019. aastaga, mis eelnes esialgse uurimise alustamisele. Aruandeperioodil kahanes import 2019. aastaga võrreldes veel 94 % võrra.

(43) Aastatel 2019, 2020 ja 2021 Kasahstanist kasevineeri liitu ei imporditud. Import liitu algas alles 2022. aasta aprillis, pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist Venemaa suhtes 2021. aasta novembris. Aruandeperioodil kasvas import 2022. aastaga võrreldes üle kolme korra ja ületas 97 000 m^3.

(44) Aastal 2019 oli import Türgist vaid ligikaudu 4 000 m^3. Aastatel 2019–2021 vähenes impordi maht enam kui 60 %. Aastal 2022, pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist Venemaa suhtes 2021. aasta novembris, kasvas import 2019. aastaga võrreldes peaaegu neli korda ja aruandeperioodil üle kaheksa korra.

2.3.2. *Venemaa ja Kasahstani vahelise kaubanduse struktuuri muutumine*

(45) Tabelis 2 on esitatud Venemaalt Kasahstani suunatud kasevineeri, -palkide ja -spooni impordi areng uurimisperioodil (m^3).

Tabel 2

	2019	2020	2021	2022	AP
Kasevineer	0	0	0	171 277	275 899
Indeks				*100*	*161*

Palgid	0	0	0	11 120	27 202
Indeks				*100*	*245*
Spoon	0	0	0	4 480	16 686
Indeks				*100*	*372*

Allikas: Global Trade Atlas.

(46) Tabelist 2 on näha, et Venemaalt hakati kasevineeri, -palke ja -spooni (kasevineeri tootmise peamised sisendmaterjalid) Kasahstani importima alles 2022. aastal.

(47) Aruandeperioodil suurenes kasevineeri import üle 60 %. 2022. aasta ja aruandeperioodi vahel kasvas ka palkide ja spooni import märkimisväärselt – spooni import peaaegu neli korda.

2.3.3. *Venemaa ja Türgi vahelise kaubanduse struktuuri muutumine*

(48) Tabelis 3 on esitatud Venemaalt Türki suunatud kasevineeri, -palkide ja -spooni impordi areng uurimisperioodil (m^3).

Tabel 3

	2019	2020	2021	2022	AP
Kasevineer	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Indeks	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Palgid			1 752	2 012	
Indeks			*100*	*115*	
Spoon	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Indeks	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Allikas: Global Trade Atlas.

(49) Tabelist 3 on näha, et kasevineeri hakati Venemaalt Türki importima juba 2019. aastal, kuid suhteliselt väikeses koguses. Aastatel 2021–2022 import kolmekordistus. Kõige suurem kasv leidis aset 2022. aasta ja aruandeperioodi vahel, kui import kahekordistus ja ületas 120 000 m^3. Mahu poolest kasvas vineeri import 2021. aastaga (meetmete kehtestamisele eelnenud periood) võrreldes kuus korda.

(50) Samal ajal kasvas 2019. aastaga võrreldes ka palkide ja spooni import. Kui palkide puhul 2021. aasta ja aruandeperioodi vahel kasvu ei olnud, siis spooni import kasvas 2019. aasta ja aruandeperioodi vahel üle kümne korra. Aruandeperioodil kasvas spooni import 2021. aastaga võrreldes 2,5 korda.

2.3.4. *Kokkuvõte*

(51) Eespool kirjeldatud Venemaalt, Kasahstanist ja Türgist pärit impordi areng näitab selgelt kaubandusstruktuuri muutumist pärast meetmete kehtestamist kasevineeri importimise suhtes. Samal ajal kui import Venemaalt peaaegu lõppes, kasvas import nii Kasahstanist kui ka Türgist märkimisväärselt. Samal ajal suurenesid oluliselt kasevineeri, -palkide ja -spooni kaubavood Venemaa ja Kasahstani ning Venemaa ja Türgi vahel.

(52) Seepärast järeldas komisjon, et Venemaa impordi vähenemine ning Kasahstanist ja Türgist pärit impordi samaaegne kasv kujutavad endast eespool mainitud riikide vahelise kaubanduse struktuuri muutumist alusmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses.

2.4. **Kõrvalehoidmise laad**

(53) Alusmääruse artikli 13 lõikes 1 nähakse ette, et kaubandusstruktuuri muutus tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise. Selliseks tavaks, protsessiks või toiminguks on muu hulgas ka kehtivate meetmetega hõlmatud toote lähetamine kolmandate riikide kaudu ning osade kokkupanemine või valmistamistoimingud kolmandas riigis, nagu on sätestatud alusmääruse artikli 13 lõikes 2.

(54) Nagu sedastatud eespool punktis 2.1.4, tuli madala koostöövalmiduse tõttu meetmetest kõrvalehoidmise kohta järeldused teha vastavalt alusmääruse artiklile 18 kättesaadavate faktide põhjal.

(55) Taotluses esitatud ja uurimise käigus komisjoni kinnituse saanud tõendid näitasid, et Venemaal toodetud kasevineeri eksporditi Türki või Kasahstani. Türgis või Kasahstanis asuv vahendaja reeksportis kasevineeri liitu kas eraldi partiina või koos kohapeal toodetud kase- või muu puiduvineeriga. Lisaks hoidus mõni ettevõte nii Kasahstanis kui ka Türgis Venemaalt pärit kasevineeri suhtes kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest kõrvale, tootes kasevineeri Venemaalt pärit sisendmaterjalist, mis kujutab endast alusmääruse artikli 13 lõike 2 tingimuste tähenduses kokkupanemist/valmistamist (vt punkt 2.7 allpool) ([8]).

(56) Lisaks ületas nii Türgist kui ka Kasahstanist pärit impordi maht liitu aruandeperioodil tootmise kummaski riigis, mis oli aruandeperioodil hinnanguliselt vastavalt 17 000 – 20 000 m^3 ja ligikaudu 69 000 m^3 ([9]). Niisiis ei saanud kogu see import koosneda Kasahstani või Türgi päritolu kasevineerist ([10]).

(57) Vene vineeri vedamist aruandeperioodil Türgi ja Kasahstani kaudu tõendasid ka importijate ja kauplejate arvukad e-kirjad ja hinnapakkumised ([11]). Ühtlasi tõestas koostööd tegevate importijate esitatud teave Venemaalt pärit vineeri müümist liidu turul ning et müük korraldati hulka kauplejaid hõlmava ahela abil ([12]).

(58) Kasahstanis soodustas meetmetest kõrvalehoidmist geograafiline lähedus Venemaale ning ettevõtete sidemed Vene kasevineeri tootjate või sisendmaterjalide tootjatega. Lisaks kaubeldi kahe eksportiva tootja sõnul Vene päritolu kasevineeri puhul Kasahstani päritolusertifikaatidega või neid väärkasutati.

2.5. **Piisava majandusliku või muu põhjenduse puudumine**

(59) Peale Kasahstani ja Türgi kaudu vedamise tõttu kasvanud transpordikulude tuli Venemaalt Türki imporditavalt kasevineerilt tasuda aruandeperioodil tavalist tollimaksu 7 % ja alates 2018. aastast täiendavat 20 % tollimaksu. Seepärast kaasnes vineeri vedamisega läbi nende kahe riigi lisakulu ning kaubandusstruktuuri ja tavade muutumiseks ei leitud majanduslikku õigustust.

([8]) Vt taotluse punktid 38–45 ning 71–77.

([9]) Türgi tootmist hinnati prognoositava tootmismahu alusel (taotluse punkt 32). Seega oli tootmine tõenäoliselt väiksem. Kasahstani tootmist hinnati Kasahstani tootjate küsimustikule antud vastuste ja taotluses sisalduva teabe alusel (punkt 67).

([10]) Taotluses esitatud teabe kohaselt ei toodeta Türgis kasevineeri tootmiseks kasutatavaid tiheda puiduga kaseliike ning Türgi kasekoosluse tootlikkus ei ole kõrge.

([11]) Taotluse lisad 16–24.

([12]) Importijate vastused küsimustiku avatud küsimustele.

(60) Nii Favorit kui ka SFK leidsid, et komisjon ei tuvastanud, et kõrvalehoidmine tuleneb tava, protsessi või toimingu olemasolust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ning väitis, et Kasahstanist pärit import hakkas liitu saabuma alles pärast sanktsioonide kehtestamist Venemaalt pärit vineerile, mis on kasvanud impordi ainus põhjus või majanduslik õigustus ([13]).

(61) Komisjoni hinnangul kehtestati sanktsioonid vähem kui kaheksa kuud pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist ning kaubandusstruktuuri muutumise algust võis täheldada juba enne sanktsioonide kehtestamist. Import Kasahstanist (ja Türgist) algas enne sanktsioonide kehtestamist. Lisaks näitas uurimine, et SFK asutas liidus seotud importija 2022. aasta aprillis kohe pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist ning enne sanktsioonide jõustumist (10. juuli 2022).

(62) Niisiis jõudis komisjon järeldusele, et kasevineeri lähetamiseks Kasahstani ja Türgi kaudu ei olnud muud nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust kui tollimaksudest kõrvalehoidmine.

2.6. **Artikli 13 lõikes 2 määratletud tavade algus või oluline laienemine**

(63) Alusmääruse artikli 13 lõike 2 kohaselt pidi kokkupanemine/valmistamine algama või oluliselt laienema alates dumpinguvastase uurimise algatamisest või vahetult enne seda ning vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes kohaldatakse dumpinguvastaseid meetmeid.

(64) Pidades silmas mõlema riigi vähest koostöövalmidust, tugines komisjon oma järeldustes kokkupanemise või valmistamisena määratletavate tavade alguse või olulise laienemise kohta parimatele kättesaadavatele faktidele alusmääruse artikli 18 tähenduses.

(65) Eespool punktis 2.3 esitatud statistika näitas selgelt, et kokkupanemine ja valmistamine ning sellele järgnenud import liitu algas pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist 2021. aasta novembris. Seetõttu tegi komisjon järelduse, et kokkupanemine algas pärast dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist.

2.7. **Osade väärtus ja lisandunud väärtus**

(66) Alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis b on sätestatud, et seoses kokkupanemisega on meetmetest kõrvalehoidmise tuvastamise tingimuseks ka see, et (käesoleval juhul Kasahstani ja Türgi päritolu) osad moodustavad vähemalt 60 % kokkupandava toote osade koguväärtusest ning sissetoodud osadele kokkupanemise või valmistamise ajal lisandunud väärtus moodustab vähem kui 25 % tootmiskuludest.

(67) Mõni Kasahhi ja Türgi tootja ostis aruandeperioodil peamised sisendmaterjalid Venemaalt (kasepalgid või palkidest valmistatud kasespooni ja vaigu). Kuna palgid, spoon ja vaik moodustavad 100 % sisendmaterjalidest, ületas sisendmaterjali (sissetoodud osade) väärtus 60 % piirmäära.

(68) Seda kinnitasid koostööd tegeva Türgi tootja andmed, kes tootis kasevineeri Vene spoonist (täpsemalt vt 4. jagu allpool). Lisaks näitasid seda ettevõtet käsitlevad andmed, et lisandunud väärtus jäi alla alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis b sätestatud 25 % piirmäära. Seetõttu järeldati, et täidetud on ka alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis b sätestatud teine kriteerium.

(69) SFK väitis, et kõnealust uurimist alustati üksnes väidetavalt piisavate tõendite alusel Vene päritolu vineeri vedamise kohta, kuid toimikus ei ole tõendeid kokkupanemisest või valmistamisest tingitud kaubandusstruktuuri muutumise kohta. SFK leidis, et komisjonil ei olnud muud võimalust kui tugineda kättesaadavate faktidena SFK andmetele, mis tema arvates näitasid, et lisandunud väärtus ületas märkimisväärselt 25 % tootmise kogukuludest.

([13]) Grupi 44 toodete (sealhulgas kasevineeri) Venemaalt importimise keeld jõustus 10. juulil 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Komisjon oli arvamusel, et vastavalt algatamismääruses (D osas) sätestatule võib ta uurida ka muid kõrvalehoidmisvõtteid, kui neid uurimise käigus tuvastatakse. Sellisel juhul ja vastavalt eespool punktis 2.2 mainitule uuris komisjon ka kokkupanekut/valmistamist ning jõudis järeldusele, et nii Kasahstanis kui ka Türgis hoiti Venemaalt pärit impordi suhtes kehtivatest meetmetest kõrvale muu hulgas kokkupaneku või valmistamise abil.

2.8. **Dumpinguvastase tollimaksu parandava mõju kahjustamine**

(71) Kooskõlas alusmääruse artikli 13 lõikega 1 uuris komisjon, kas uuritava toote import ohustas nii koguste kui ka hindade tõttu praegu kehtivate meetmete parandavat mõju.

(72) Koguseliselt moodustas Kasahstanist pärit import aruandeperioodi ajal ligikaudu 7,9 % liidu tarbimisest, samal ajal kui esialgsel uurimisperioodil importi ei olnud ([14]). Türgi puhul kasvas turuosa 0,2 %-lt esialgsel uurimisperioodil kuni 2,8 %ni aruandeperioodil. Komisjoni arvates oli impordi maht märkimisväärne.

(73) Hindade puhul võrdles komisjon esialgse uurimise käigus välja selgitatud keskmist mittekahjustavat hinda (mida korrigeeriti vastavalt kulude kasvule esialgse uurimisperioodi ja aruandeperioodi vahel) kaalutud keskmiste CIF-ekspordihindadega, mis selgitati välja Eurostati statistikas esitatud teabe põhjal, mida korrigeeriti nõuetekohaselt, et võtta arvesse tavalisi tollimakse (7 % Kasahstani puhul ja Türgis puudusid) ning tollivormistusejärgseid kulusid (hinnanguliselt 5 %) ([15]). See hinnavõrdlus näitas, et toodet müüdi hinnaga, mis oli Kasahstanis 66,4 % ja Türgis 18,9 % turuhinnast madalam.

(74) Samuti võrdles komisjon eespool väljaselgitatud impordihindu liidu tootjate hindadega. Hinnavõrdlus näitas, et Kasahstanis löödi hind alla 36,7 % ja Türgis 14,6 % ([16]).

(75) Komisjon tegi järelduse, et aruandeperioodil kahjustas import Kasahstanist ja Türgist kehtivaid meetmeid koguste ja hindade osas.

(76) Nii Favorit kui ka SFK teatasid, et erinevalt dumpinguvastase lepingu artiklitest 3.1–3.5 ei tuvastanud komisjon olulist kahju ega olulise kahju ohtu liidu tootmisharule.

(77) Komisjon oli arvamusel, et alusmääruse artikli 13 lõikega 1 nõutakse analüüsi selle kohta, kas import kahjustab tollimaksu parandavat mõju ja mitte kahju tuvastamist. Nagu mainitud põhjenduses 13, oli asjaolu, et import kahjustas liidu tootmisharu ning et impordi ja kahju vahel oli põhjuslik seos, tehtud kindlaks juba esialgse määrusega. Seepärast ei olnud meetmetest kõrvalehoidmist käsitlevas uurimises vaja kahju, kahju ohtu ega põhjuslikku seost analüüsida. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

2.9. **Tõendid dumpingu kohta**

(78) Komisjon uuris kooskõlas alusmääruse artikli 13 lõikega 1 ka seda, kas samasuguse toote jaoks varem kindlaks tehtud normaalväärtustega võrreldes oli tõendeid dumpingu kohta.

(79) Selleks selgitati Eurostati andmete ja tehasest hankimise põhjal välja ekspordihinnad ning võrreldi neid esialgse uurimise käigus väljaselgitatud normaalväärtustega, mida korrigeeriti nõuetekohaselt inflatsiooni suhtes.

(80) Samasuguse toote varem välja selgitatud normaalväärtuste ja ekspordihindade võrdlus näitas, et nii Kasahstanist kui ka Türgist importimise puhul oli tõendeid dumpingu kohta.

([14]) Tarbimine selgitati välja ELi kogumüügi prognoosi ja impordi põhjal uurimisperioodil.
([15]) Vt taotluse 26. lisa.
([16]) Liidu hinnad põhinevad taotlusest saadud teabel (26. lisa).

(81) Pärast avalikustamist viitasid nii Favorit kui ka SFK üldise avalikustamisdokumendi kaaskirja esimesele lausele, milles mainiti ettepanekut „kehtestada Kasahstanist lähetatud kasevineeri impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased meetmed“. Selle alusel väitsid ettevõtted, et dumpingu kindlakstegemine on ebaseaduslik, sest dumpingumarginaal tuli arvutada Kasahstanis väljaselgitatud normaalväärtuse võrdlemisel Kasahstani eksperdihindadega. Samuti väitsid nad, et komisjon võrdles erinevatel ajavahemikel väljaselgitatud normaalväärtusi ja ekspordihindu. Nende arvates korrigeeriti normaalväärtust inflatsiooni suhtes võrdluses kasevineeri hindu kolmandates riikides (täpsemalt Venemaal) käsitlevate väljaannetega, mistõttu see ei kajastanud Kasahstani turutingimusi. Ühtlasi väitsid mõlemad ettevõtted, et komisjon võrdles eri kaubandustasemete normaalväärtusi ja ekspordihindu. Viimaks väitsid nad, et ei arvestanud oma dumpinguarvutustes toote kontrollnumbritega.

(82) Komisjon selgitas, et kaaskirjas mainiti „*laiendamise*“ asemel tõepoolest ekslikult „*kehtestamist*“. Tegemist oli siiski vaid tehnilise veaga. Avalikustamisdokumendist endast oli selge, et see käsitleb järeldusi, mille põhjal komisjon kavatses laiendada Venemaa impordile kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse Kasahstanist ja Türgist pärit impordile ning mitte kehtestada uusi tollimakse. Nagu sätestatud alusmääruse artikli 13 lõikes 1, on põhitingimus see, et samasuguse toote jaoks varem väljaselgitatud normaalväärtustega võrreldes peaks olema tõendeid dumpingu kohta. Selle alusel põhines normaalväärtus esialgses uurimises väljaselgitatud Vene impordi normaalväärtusel, mida korrigeeriti nõuetekohaselt inflatsiooni suhtes, mida võrreldi Kasahstanist pärit ekspordi hindadega, mida oli kohandatud tehasest hankimise tasandil. Seda tehti kogu riigi tasandil. Alusmääruse artiklis 13 ei nõuta sellise võrdluse tegemist üksikute tooteliikide tasandil. Seepärast lükkas komisjon need väited tagasi.

3. **MEETMED**

(83) Eespool esitatud järelduste põhjal leidis komisjon, et Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastasest meetmetest hoiti Kasahstanist ja Türgist lähetatud uuritava toote importimise teel kõrvale.

(84) Seepärast tuleks kehtivaid dumpinguvastaseid meetmeid kooskõlas alusmääruse artikli 13 lõikega 1 laiendada ka uuritava toote impordile.

(85) Vastavalt alusmääruse artikli 13 lõike 1 teisele lõigule peaks laiendatav meede olema komisjoni rakendusmääruse (EL) 2021/1930 artikli 1 lõikega 2 „kõigi muude äriühingute“ suhtes kehtestatud meede, mis on lõplik dumpinguvastane tollimaks määraga 15,8 %, mida kohaldatakse toote vaba netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist.

(86) Vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 3, milles on sätestatud, et kõiki laiendatud meetmeid tuleks kohaldada impordi suhtes, mis sisenes liitu algatamismäärusega kehtestatud registreerimise alusel, tuleb uuritava toote registreeritud impordilt sisse nõuda tollimaksud.

(87) Nii Favorit kui ka SFK nõudsid, et tollimakse laiendavas mis tahes määruses mainitaks konkreetselt, et käesoleva uurimise raames tuvastatud kõrvalehoidmise fakte ei tohiks mõista kõrvalehoidmisena ELi piirava meetme tähenduses, pidades silma Venemaa sissetungi Ukrainasse või sellele viitavana.

(88) Komisjon kinnitas, et uurimise õiguslik alus on alusmäärus, eelkõige selle artikkel 13 ning et selles määruses kirjeldatud järeldused on seotud Venemaalt pärit kasevineeri impordile alates 2021. aasta novembrist kehtestatud dumpinguvastastest tollimaksudest kõrvalehoidmisega.

4. **VABASTAMISTAOTLUSED**

(89) Nagu mainitud eespool punktis 1.7, hindas komisjon Kasahstani ja Türgi eksportivate tootjate vabastamistaotlusi.

4.1. **Kasahstan**

4.1.1. *Järeldused Favoriti kohta*

(90) Favoriti ja selle sidusettevõtjate ruumides toimunud kontrollkäigul tuvastasid komisjoni talitused, et Favoriti raamatupidamisdokumendid ei ole usaldusväärsed, sest nende tõelevastavust ei olnud võimalik kinnitada ühegi sõltumatult auditeeritud dokumendi abil. Seetõttu ei olnud komisjonil võimalik teha usaldusväärselt kindlaks Favoriti äritegevuse ulatust ühegi ametliku dokumendi alusel ning puudusid ka sõltumatult auditeeritud finantsaruanded. Raamatupidamisdokumendid ei võimaldanud komisjonil usaldusväärselt tuvastada sisseostetud sisendmaterjali koguhulka, valmistoote kogu ostu, kogu tootmist ega kogu müügimahtu. Kogu see teave on vajalik selleks, et hinnata taotlust erandi tegemiseks alusmääruse artikli 13 lõike 4 kohaselt. Teave, mida ei olnud võimalik kontrollida, käsitles suurt osa sisendmaterjali ja asjaomase toote sisseostust, sealhulgas Vene kasevineeri ja -spooni sisseostu ja edasimüügi kogust ja väärtust, samuti kulude ja müügiga seotud teavet. Järelikult ei olnud komisjonil võimalik välja selgitada ega kinnitada liitu eksporditud kasevineeri mahtu ja allikat käsitlevate andmete terviklikkust ega sel põhjusel ka kinnitada, kas kogu Favoriti poolt Venemaal ostetud kasevineer müüdi edasi vaid siseturul, nagu Favorit väitis.

(91) Seejärel analüüsis komisjon, kas osa Favoriti teabest on võimalik kasutada alusmääruse artikli 18 lõike 3 kohaselt. Alusmääruse artikli 18 lõikes 3 sätestatakse, et huvitatud isiku esitatud teavet võetakse siiski arvesse ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on selle sätte sõnastusest selge, et neid nelja tingimust tuleb kohaldada kumulatiivselt. See tähendab, et kui kasvõi üks nendest ei ole täidetud, ei saa sätet kohaldada ning kõnealust teavet ei saa arvesse võtta ([17]).

(92) Kõnealusel juhul leidis komisjon, et Favoriti esitatud teavet tervikuna ei ole võimalik pidada kontrollitavaks. Usaldusväärse raamatupidamise puudumisel ei olnud Favoriti poolt liidu turul müüdava vineeri mahtu ega allikat võimalik usaldusväärselt välja selgitada. Seepärast ei võimaldanud Favoriti esitatud teabe üksnes osaline kasutamine teha põhjendatud ja täpseid järeldusi selle kohta, kas Favorit ei müünud Venemaalt ostetud kasevineeri edasi liidu turul.

(93) Komisjon kaalus ka muid tegureid, nagu eraldi ladude või vähemalt selgesti eraldatavate ruumide puudumine ja/või valmistoote märgistamine enda toodetud ja ostetud kasevineerina ning seda, et siseturule mõeldud kasevineer ei olnud üldse märgistatud, samuti kontrollitavate dokumentide puudumine varude liikumise kohta ettevõtte ladudes. Ettevõte ostis enamiku Vene päritolu kasevineeri kohalike kauplejate kaudu ning seepärast ei olnud selle mahtu võimalik usaldusväärselt tuvastada, kuivõrd neid oste ei registreeritud üheski ametlikus dokumendis. Edasimüük korraldati kolme kaupleja kaudu – kaks Kasahstanis ja üks väljaspool Kasahstani. Väljaspool Kasahstani asuval kauplejal, kes müüs Favoritilt ostetud kasevineeri liitu, auditeeritud aruandeid väidetavalt ei olnud ning seetõttu ei olnud võimalik edasimüüdud toodete mahtu ja spetsifikatsioone käsitlevat teavet ametlike dokumentide alusel kontrollida. Kõiki neid tegureid kokku võttes leidis komisjon, et kogu Favoriti esitatud teave tuleb tagasi lükata.

(94) Selle alusel teavitasid komisjoni talitused Favoritti kavatsusest kohaldada alusmääruse artikli 18 lõiget 1 ning teha järeldused riiki tervikuna käsitlevate „kättesaadavate faktide“ alusel, mille kokkuvõte on esitatud 2. jaos.

([17]) Vt 19. märtsi 2015. aasta otsus, City Cycle Industries *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, T 413/13, avaldamata, EU:T:2015:164, punkt 120 ja viidatud kohtupraktika.

(95) Favorit ei nõustunud nende järeldustega. Ta leidis, et nii alusmääruse artikli 18 lõike 1 kui ka artikli 18 lõike 3 kohaldamiseks puudub alus, sest ta tegi uurimise käigus igati koostööd ning kuna ta esitas kõik komisjoni küsitud vajalikud andmed ning tõendas tulemuslikult, et ei vedanud Vene päritolu kasevineeri liitu.

(96) Favorit väitis, et on tegelik tootja ja et ettevõte tegi küsimustikule vastamise ettevalmistamiseks suuri jõupingutusi, mida aga raskendas finantsaruannete puudumine ja raamatupidamissüsteemi piiratus.

(97) Pärast avalikustamist väitis Favorit uuesti, et komisjon eiras asjaolu, et ettevõttel oli raskusi, sest tegu oli väikeettevõtjaga, kelle töötajate arv oli piiratud, ning esitas väidetavalt ebarealistlikke nõudmisi, näiteks nõudis 37 päeva jooksul pärast alustamist auditeeritud finantsaruandeid.

(98) Lisaks märkis Favorit, et Kasahstani õigusaktide kohaselt ei ole finantsaruanded nõutavad ning et komisjon oli Favoriti raamatupidamisprobleemidest teadlik, kuid jätkas sellegipoolest uurimisega ja korraldas kohapealse kontrolli. Favorit väitis, et andmeid analüüsides peaks komisjon kasutama raamatupidamisteabe usaldusväärsuse väljaselgitamisel objektiivset standardit, ning viitas WTO dumpinguvastase lepingu artiklile 15, milles sätestatakse, et arengumaadest WTO liikmetele tuleb pöörata eritähelepanu ning et seepärast ei või komisjon kohaldada rahvusvahelisi finantsaruandlusstandardeid (IFRS) ega muid ülemaailmseid standardeid. Ta viitas Alžeeria tootja juhtumile, mille puhul komisjon kohaldas kõnealust artiklit põhjusel, et tal ei olnud poole uurimisperioodi kohta raamatupidamisdokumente ([18]).

(99) Komisjon ei seadnud kahtluse alla asjaolu, et Favorit tootis ka oma kasevineeri, kuid artikli 18 kohaldamise aluseks oli mitu tegurit, nagu on täpsustatud eespool põhjendustes 90–93. Lisaks raamatupidamisandmete usaldusväärsuse kontrollimisele oli kohapealse kontrolli eesmärk kontrollida ka muud teavet, mida oli võimalik kontrollida vaid kohapeal, nagu (muu hulgas) tegeliku tootmise olemasolu, sisendmaterjalide varu, vaid paberil eksisteerivad dokumendid, kasevineeri varu füüsiline asukoht ning omatoodangu ja Venemaalt ostetud kasevineeri eraldamine. Lisaks rõhutas komisjon, et kontrollkäigu toimumine ei tähenda, et andmed tuleb heaks kiita. Niisiis ei nõustunud komisjon sellega, et asjaolu, et andmeid ei lükatud kohe tagasi, tähendab, et komisjon peab need andmed heaks kiitma.

(100) Peale selle märkis komisjon, et ta ei palunud ettevõtetel esitada finantsaruandeid, kui neid ei ole ning kui siseriiklike õigusaktidega ei nõuta nende koostamist, samuti ei nõudnud ta, et esitatav teave vastaks IFRSile või muudele raamatupidamisstandarditele olukorras, kui kõnealuse riigi siseriiklike õigusaktidega seda ei nõutud. Seepärast ei olnud artikli 18 kohaldamise põhjus Favoriti raamatupidamise mittevastavus raamatupidamisstandarditele, vaid pigem asjaolu, et Favoriti raamatupidamisdokumendid ei olnud usaldusväärsed ega võimaldanud kontrollida Favoriti poolt tema vabastamistaotluses esitatud teabe tõelevastavust. Selle tulemusena ei olnud Favoritil võimalik tõendada, et ta ei hoidnud meetmetest kõrvale.

(101) Ilma et see piiraks põhimõtte kohaldamist, et dumpinguvastaste meetmete seaduspärasust tuleks kontrollida kehtivate õigusaktide, mitte aga väidetava varasema halduspraktika alusel, märkis komisjon veel, et Alžeeria tootja puhul otsustas ta „kasutada sellise ettevõtte andmeid, keda loetakse piisavalt usaldusväärseks ja senikaua, kuni see ei mõjuta tulemust oluliselt“ ([19]). Favoriti andmete kohta tehtud järeldus oli Alžeeria tootja juhtumiga võrreldes vastupidine – komisjon ei pidanud Favoriti andmeid uurimisperioodi üheski etapis piisavalt usaldusväärseks ning nende tõelevastavusel oli otsene mõju tulemusele. Seepärast pidas komisjon Favoriti väidet põhjendamatuks.

([18]) Komisjoni 16. märtsi 2000. aasta määrus (EÜ) nr 617/2000, millega kehtestatakse ajutised dumpinguvastased tollimaksud Alžeeria, Valgevene, Leedu, Venemaa ja Ukraina päritolu uurea- ja ammooniumnitraadi lahuste impordile, ning kiidetakse ajutiselt heaks Alžeeria eksportiva tootja kohustus (EÜT L 75, 24.3.2000, lk 3, põhjendus 10).

([19]) Komisjoni määrus (EÜ) nr 617/2000, põhjendus 10.

(102) Samuti oli Favorit arvamusel, et artiklit 18 käsitlevas kirjas ei selgitatud, mis täpselt tingis alusmääruse artikli 18 lõike 1 ja artikli 18 lõike 3 kohaldamise. Ta väitis, et esitas kogu nõutud teabe ning seetõttu ei saa artikli 18 lõiget 1 kohaldada. Ühtlasi leidis ta, et komisjon ei saa kohaldada alusmääruse artikli 18 lõiget 3 vaid seetõttu, et Favoriti andmed ei olnud igas suhtes täiuslikud. Lõpuks eksis komisjon selles, et artikli 18 lõiget 1 kohaldati seepärast, et artikli 18 lõike 3 tingimused ei olnud täidetud. Ta leidis, et artikli 18 lõige 1 ja 3 käsitlevad erinevaid olukordi ja nende kohaldamine ei olene teineteisest.

(103) Lisaks väitis Favorit, et komisjoni kavatsus Favoriti andmed tervikuna kõrvale jätta on selgelt vastuolus dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 3. Ta viitas apellatsioonikogu aruandele „US – Hot-Rolled Steel“ („USA – kuumvaltsitud teras“), ([20]) milles sedastati, et II lisa punkti 3 kohaselt suunatakse uurimisasutus teavet kasutama juhul, kui on täidetud kolm tingimust – täpsemalt, et sellist teavet on võimalik kontrollida, see on nõuetekohaselt esitatud (et seda on uurimises võimalik kasutada ilma ülemääraste raskusteta) ning see on esitatud õigel ajal. See tähendab, et kui need tingimused on täidetud, ei ole uurimisasutustel õigust esitatud teavet otsuse tegemisel tagasi lükata. Favoriti väitel olid need tingimused kõnealusel juhul täidetud, sest komisjon kontrollis mitut dokumenti, mis viitasid, et meetmetest ei hoita kõrvale. Kuna komisjon palus teavet võrrelda proovibilansiga ning Favorit ja selle sidusettevõtjad tegid seda, oli ta kohustatud sellist teavet enne mis tahes kättesaadavate faktide juurde pöördumist arvesse võtma. Pärast avalikustamist kordas Favorit sarnaseid argumente.

(104) Komisjon kordas, et alusmääruse artikli 18 kohaldamise põhjuseid käsitleti artiklit 18 käsitlevas kirjas. Lisaks mainiti ettevõttega pärast kontrollkäiku jagatud kontrollkäigu aruandes kontrollkäigu jooksul kogutud teavet. Kuna esitatud teavet ei olnud selgelt võimalik kontrollida, nagu täpsustatud põhjendustes 90–93 eespool, leidis komisjon, et artikli 18 lõike 3 kasutamise tingimused ei ole täidetud ([21]) ning komisjon tugines oma järeldustes üksnes alusmääruse artikli 18 lõikele 1, mitte mõlemale artiklile (artikli 18 lõige 1 ja artikli 18 lõige 3), nagu väitis Favorit.

(105) Favorit väitis veel, et on piisavalt tõendanud, et ta ei hoidnud meetmetest kõrvale, mida komisjon oleks võinud kontrollida. Kogu teave vastas ettevõtte ERP-süsteemile, ([22]) mida Favoriti arvates ei olnud võimalik tagasiulatuvalt muuta. Samuti leidis ta, et komisjon võis ka visuaalselt veenduda, et liidu turule viidu oli sama kaup, mis oli näha ettevõtte laos Uralskis. Pärast avalikustamist kordas Favorit sarnaseid argumente.

(106) Komisjoni arvates pidi poolte esitatud teave olema kontrollitav, usaldusväärne ja seega kasutatav ning esitatud viisil, mida on võimalik võrrelda selle esitanud ettevõtte auditeeritud dokumentidega või mis tahes muude ametlike dokumentidega. Kuid Favoriti puhul selgus, et teave ei ole kontrollitav, usaldusväärne ega kasutatav ning selle õigsust ei olnud võimalik tõendada. Seepärast ei nõustunud komisjon väitega, et Favorit tõendas, et ei hoidnud meetmetest kõrvale ning täpsemalt, et ta ei müünud liitu edasi Vene päritolu kasevineeri.

([20]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

([21]) Komisjon analüüsis, kas „puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel selle kohta, kas teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kas isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt“. See tähendab, et kui kasvõi üks nendest ei ole täidetud, ei saa sätet kohaldada ning kõnealust teavet ei saa arvesse võtta (vt 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsus, City Cycle Industries *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, T 413/13, avaldamata, EU:T:2015:164, punkt 120 ja tsiteeritud kohtupraktika).

([22]) ERP tähendab ettevõtte ressursiplaneerimist ning tegu on ettevõtte äritegevuse salvestamiseks mõeldud tarkvaraga.

(107) Samuti märkis komisjon, et Favorit oli ostnud suure koguse Vene kasevineeri, mis moodustas [10–40] % ettevõtte müügimahust ning lähenes kogusele, mida Favorit eksportis liitu. Nagu aga eespool selgitatud, ei võimaldanud edasimüüki registreerivate usaldusväärsete ja kontrollitavate aruannete puudumine komisjonil kinnitada ei Vene kasevineeri kogust ega sihtkohta. Favorit müüs kasevineeri edasi Kasahstani kauplejate ja ühe välise kaupleja kaudu, mille kohta ei olnud auditeeritud aruanded Favoriti väitel ametlikult nõutavad. Nagu kontrollkäigu jooksul selgitatud, võimaldas kauplejate kaudu müümine Favoritil liitu kaupa eksportida. Samuti ei olnud võimalik Vene päritolu sisendmaterjalide ostu kasevineeri tootmiseks ja kasevineeri müüki kauplejate kaudu võrrelda ametlike või sõltumatult auditeeritud dokumentidega.

(108) Seepärast ei olnud Favoriti aruannete kirjed terviklikud ja neid ei olnud võimalik kontrollida. Ühtlasi märkis komisjon, et väide, nagu ei saaks ERP-süsteemi tagasiulatuvalt muuta, ei põhinenud ühelgi konkreetsel tõendil, vaid oli pigem ettevõtte väide, mida ei olnud võimalik kontrollida. Igatahes ei saanud komisjon kontrollida, et ERP-süsteemis sisalduv teave käsitleb kõiki Favoriti tehinguid.

(109) Peale selle märkis komisjon, et dokumendid ega muud tõendid ei võimaldanud kinnitada Zubovskis asuva lao külastamisel, ettevõtte ruumides ega Uralskis asuvas laos, et liidu jaoks mõeldud kasevineeri ja siseturu jaoks mõeldud kasevineeri hoiti eraldi. Külastuse ajal oli varusid väga vähe ja ainult osa neist oli märgistatud. Ettevõte ei suutnud ei Zubovskis ega Uralski laos näidata kauba liikumise dokumente kasevineeri päritolu ega sihtkoha kohta. Vastupidi, Zubovskis väideti, et lao (ainus) töötaja on laaditava kasevineeriga kursis, mistõttu ei olnud müügivalmis kasevineeri kohta vaja dokumente ega märgistust. Kuigi Uralskis oli ladu teiste ettevõtetega ühine, ei olnud seal samuti dokumente. Seepärast ei nõustunud komisjon Favoriti väitega, et liidu jaoks märgistatud pakendite sarnasus nendega, mida komisjon nägi Uralski laos, tõendab liidu turule müüdud vineeri tootmist Favoriti poolt. Vastupidi, kuna väidetavalt ei dokumenteeritud kaupa kummaski laos ning Favoriti toodang ja Vene vineer ei olnud eraldatud, ei suutnud ettevõte näidata, et liitu eksporditi ainult tema enda toodangut.

(110) Samuti väitis Favorit, et tal on eri eesmärkide, sealhulgas maksuarvestuse jaoks vaid üks komplekt aruandeid. Ta väitis, et kõik ostud registreeriti Favoriti raamatupidamissüsteemis ja esitati maksuarvestuses. Lisaks väitis Favorit, et tema raamatupidamises andmete usaldusväärsuse ja kontrollitavusega seotud puudused on vabastamistaotluse hindamise seisukohast ebaolulised. Favorit väitis, et Euroopa Kohtu sõnul Maxcomi kohtuasjas ([23]) tuleks vabastamistaotlused rahuldada, kui tõendid toetavad neid ja kui sellised tõendid näitavad, et taotluse esitanud eksportijad ei hoidu meetmetest kõrvale. Ta väitis, et Euroopa Kohus ei piiranud selle tõendi mõistet, mis tuleb esitada asjaomase kindlat liiki õigusnormi täitmiseks. Eelkõige ei nõutud tema arvates taotlejatelt finantsaruannete, auditeeritud finantsaruannete, „ametlike aruannete“ olemasolu ning põhimõtteliselt piisas mis tahes tõendist.

(111) Komisjon ei nõustunud sellega, et aruandeid oli vaid üks eksemplar. Vastupidi, Favoriti maksuarvestuseks kasutatavad aruanded ei olnud terviklikud. Kuivõrd aruanded peaksid üldjuhul hõlmama Vene kasevineeri ostu ja edasimüüki, ei olnud komisjon nõus, et nende usaldusväärsus on vabastamistaotluse hindamisel ebaoluline. Komisjon tuletas meelde, et tema otsus kohaldada artiklit 18 põhines mitmel teguril, mida käsitleti põhjendustes 90–93 ja mitte ühel konkreetsel tõendil. Niisiis ei nõustunud ta väitega, et raamatupidamises esinevad puudused on ebaolulised.

([23]) Euroopa Kohtu (neljanda koja) 26. jaanuari 2017. aasta otsus, liidetud kohtuasjad C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, punkt 58.

(112) Samuti väitis Favorit, et küsimustikus ja kontrollile eelnenud kirjas nõuti proovibilansi ja elektrooniliste dokumentide võrdlemist, mida Favorit ka tegi. Tema arvates ei „täpsustanud komisjon üksikasjalikult“, et lisaks pidi Favorit siduma andmed ka teatavate „ametlike dokumentidega“. Ühtlasi väitis ta, et komisjon ei täpsustanud, kuidas teave peab olema struktureeritud. Tema arvates ei võtnud komisjon niisiis arvesse tegelikke raskusi, mida Favorit pidi taluma (nagu finantsaruannete puudumine) ja millest ta oli komisjonile teatanud. Tema arvates ei võinud komisjon siis Favoriti väidetavas väheses koostöövalmiduses süüdistada.

(113) Komisjon ei olnud sellega nõus. Ta täpsustas üksikasjalikult, millist teavet ta vajab ja kuidas teave tuleb küsimustikus struktureerida. See oli kooskõlas ka komisjoni üldise tavaga kontrollida teabe tõelevastavust, võrreldes seda muu hulgas ametlike dokumentidega, maksudeklaratsioonide või tehases säilitatavate dokumentidega. Favorit ei suutnud aga esitada kooskõlastavat võrdlust ametlike või sõltumatult auditeeritud dokumentidega. Komisjon kordas ka, et artikli 18 kohaldamise põhjus ei olnud Favoriti keeldumine nõutud teavet esitada, vaid pigem põhjendustes 90–93 selgitatud asjaolud. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(114) Favorit väitis, et kontrollkäigu ajal oli ta võrrelnud maksuarvestuse moodulis kajastatud tulu käibedeklaratsioonides esitatud tuluga ning et ta võrdles tulu ka juhtimis- ja maksuarvestusmooduliga. Võrdlus näitas, et mõlemad andmed pärinesid samadest aruannetest ning olid järelikult usaldusväärsed, täpsed ja kontrollitavad. Artiklit 18 käsitlev kiri oli niisiis selgelt vale ja põhjendamatu, viidates võrdlusega seotud probleemile ning oli vastuolus ka dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 1.

(115) Komisjon märkis, et ametlike dokumentidega võrreldi vaid osa aruannetest, mis ei saanud seega tõendada, et ettevõte esitas kogu ülejäänud teabe õigesti. Niisiis ei nõustunud komisjon, et andmed tuleb heaks kiita põhjusel, et osa tegevusest vastab ametlikele aruannetele. Nagu eespool selgitatud, seab asjaolu, et kõiki andmeid ei olnud võimalik võrrelda, kahtluse alla kogu Favoriti esitatud teabe. Niisiis lükkas ta selle väite tagasi.

(116) Lisaks väitis Favorit, et artiklit 18 käsitlev kiri ei selgitanud, milliseid kättesaadavaid fakte kavatseti kohaldada ning kas sellised faktid põhinevad Favoriti andmetel või millelgi muul. Dokumentides kajastatu ei viidanud Favoriti osalusele vedamisel või muul viisil kõrvalehoidmisel. Isegi kui kohaldataks artikli 18 lõiget 1, siis ainsad faktid, mis saaksid puuduvat teavet mõistlikult asendada, oleksid Favoriti esitatud andmed. Kogu riigi kõrvalehoidmisandmete üldistamine Favoritile ei olnud tema arvates mõistlik, kuna sellise faktivaliku selge mõte oleks karistada koostööst keelduvat poolt, kuid Favorit ei keeldunud koostööst.

(117) Ühtlasi leidis Favorit, et mis tahes katse arvestada väidetavat koostööst keeldumist negatiivse asjaoluna on dumpinguvastase lepingu artikli 6.8, samuti põhiõiguste harta artikli 48 kohaselt ebaseaduslik. Ta väitis, et kooskõlas otsusega, mis tehti aruandes „Mexico – Anti-dumping Measures on Rice“ („Mehhiko – dumpinguvastased meetmed riisi puhul“), ja vaekogu aruandega „China – GOES“, peab komisjon leidma „*parima kättesaadava teabe*“, mis ei pea olema üksnes õige või kasulik iseenesest, vaid „*kõige sobivam*“ või „*kõige asjakohasem*“, ning et koostööst keeldumine ei õigusta negatiivse asjaoluna arvestamist ([24]). Pärast avalikustamist kordas Favorit sama argumenti.

([24]) Apellatsioonikogu aruanne „Mexico – Anti-Dumping Measures on Rice“, WT/DS295/AB/R, punkt 289, ja vaekogu aruanne „China – GOES“, WT/DS414/R, punkt 7.302.

(118) Komisjon kordas, et Favoriti andmeid ei ole võimalik järelduste tegemiseks kasutada. Nagu eespool selgitatud, ei olnud ettevõtte esitatud andmeid võimalik kontrollida ja sel kujul ei olnud neid võimalik kasutada isegi alusmääruse artikli 18 lõike 3 kohaselt. Nagu kinnitas Euroopa Kohus, peab iga tootja-eksportija ise näitama, et tema konkreetne olukord õigustab erandi tegemist vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 4 ([25]). Niisiis otsustas komisjon, et Favorit ei ole näidanud, et ta on tegelik tootja, kes ei hoia meetmetest kõrvale. Sellistes oludes ja kooskõlas oma varasema praktikaga ei olnud komisjonil muud võimalust kui kasutada kogu riiki hõlmavaid järeldusi kõrvalehoidmise kohta. Alusmääruse artikli 18 lõikes 6 sätestatakse ühtlasi, et kui pool ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt, võib uurimise tulemus olla *„vähem soodne kui koostöö puhul"*. Niisiis ei olnud see, et kogu riiki hõlmavate järelduste kohaldamine Favoriti suhtes oli Favoritile vähem soodne, mõeldud Favoriti karistamiseks, vaid oli ainus võimalus ning tulenes asjaolust, et ettevõtte andmeid ei olnud võimalik kasutada.

(119) Lisaks väitis Favorit, et ta esitas nende Kasahstani kauplejate kasumiaruande, kelle kaudu ta eksportis, ning seepärast oli komisjonil võimalik teha täielik kontroll ja kooskõlastav võrdlus. Samuti väitis ta, et nendel kauplejatel ei olnud kohustust esitada auditeeritud aruandeid. Samuti teatas Favorit, et komisjon eksis, kui ta arvas, et ettevõte ei esitanud väljaspool Kasahstani asuva kaupleja kasumiaruannet. Samuti kordas ta, et väljaspool Kasahstani asuval kauplejal ei ole auditeeritud aruannete kohustust.

(120) Komisjon märkis et kauplejate kasumiaruanded kajastavad Favoriti tegevust vaid osaliselt ning seepärast ei tõenda need, et kõik Favoriti esitatud tõendid olid korrektsed. Samamoodi kajastus väljaspool Kasahstani asuva kaupleja aruannetes vaid osa Favoriti müügist ja neid ei olnud võimalik kasutada Favoriti aruannete tõelevastavuse kontrollimiseks. Niisiis lükkas ta selle väite tagasi.

(121) Samuti väitis Favorit, et komisjoni järjepideva praktika kohaselt ei vii keeldumine koostööst kõrvalehoidmisvastaste meetmete alal automaatselt järelduseni, et meetmetest hoitakse vaikimisi kõrvale, ega esitatud andmete täieliku kõrvalejätmiseni. Ta viitas Maroko päritolu klaaskiust kangaga seotud uurimisele, milles tootja loeti koostööst keelduvaks seitsmel alusel, kuid komisjon kiitis tema andmed heaks, ([26]) ja India päritolu kumariini käsitlevale uurimisele, ([27]) kus ettevõte eksitas komisjoni seotuse asjus oma kaubandusettevõtjaga, kuid mille puhul alusmääruse artiklit 18 ei kohaldatud. Seepärast leidis ta, et komisjoni kavatsus kasutada kättesaadavaid fakte ja tema kavatsus ettevõtte andmed tagasi lükata rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet, mis kohustub sarnaseid olukordi samamoodi käsitlema. Lisaks väitis Favorit, et tema olukord on väga sarnane Maxcomi kohtuasjas tehtud otsuse omaga ning seepärast ei olnud võimalik tuvastada Favoriti kõrvalehoidmist meetmetest võrreldes kogu riiki hõlmava kõrvalehoidmisega. Favoriti hinnangul esitas ta tõendid selle kohta, et ta ei ole meetmetest kõrvale hoidnud, ning seepärast ei võinud komisjon kohaldada tema suhtes kogu riiki hõlmavaid järeldusi.

([25]) Vt nt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus asjas Maxcom *vs.* Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, EU:C:2017:61, punkt 59.

([26]) Komisjoni 24. veebruari 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/302, millega laiendatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2020/492 (mida on muudetud rakendusmäärusega (EL) 2020/776) kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Marokost lähetatud klaaskiust kanga impordile, olenemata sellest, kas kõnealused tooted on deklareeritud Marokost pärinevana või mitte, ja lõpetatakse uurimine, milles käsitletakse võimalikku kõrvalehoidmist Egiptusest pärit teatavate kootud ja/või nõeltöödeldud klaaskiust kangaste impordi suhtes komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2020/492 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest Marokost lähetatud impordi vahendusel, olenemata sellest, kas kõnealused tooted on deklareeritud Marokost pärinevana või mitte (ELT L 46, 25.2.2022, lk 49).

([27]) Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2272/2004, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 769/2002 Hiina Rahvavabariigist pärineva kumariini impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indiast või Taist saadetud kumariini impordile, olenemata sellest kas see deklareeritakse Indiast või Taist pärinevana või mitte (ELT L 396, 31.12.2004, lk 18), põhjendused 11 ja 12.

(122) Komisjon märkis, et järeldused tehakse iga juhtumi kohta eraldi ja praegusel juhul – nagu eespool põhjalikult selgitatud – arvestati hoolikalt sellega, kas saab kasutada kogu andmehulka või ainult konkreetset teavet selle kohta, kas puuduval teabel on oluline mõju uurimise tulemusele ning kas ilma teabeta võiks komisjon jõuda mõistlike järeldusteni. Lisaks olid Favoriti mainitud juhtumite puhul faktid mitmes mõttes täiesti erinevad. Eelkõige oli teiste juhtumite puhul asjaomaste ettevõtete ärimudel erinev ja probleemiks ei olnud auditeeritud finantsaruannete puudumine. Seepärast ei nõustunud komisjon asjaoluga, et kuigi eespool mainitud juhtumite puhul ei lükatud andmeid täielikult tagasi, tuleks praeguse juhtumi puhul kasutada sama lähenemist. Seepärast pidas ta väidet põhjendamatuks. Samuti ei nõustunud komisjon kontrollitud tõendite olemasoluga selle kohta, et Favorit ei hoidnud meetmetest kõrvale – usaldusväärsete ja kontrollitavate andmete puudumine ei võimaldanud ettevõttel tõendada, et ta ei hoia meetmetest kõrvale.

(123) Eespool kirjeldatu alusel otsustas komisjon, et Favoriti kohta tuleb järeldused teha kättesaadavate faktide alusel alusmääruse artikli 18 tähenduses ning et Favorit ei tõendanud, et on tootja, kes ei hoia meetmetest kõrvale alusmääruse artikli 13 lõike 4 tähenduses. Seetõttu lükkas komisjon tema vabastamistaotluse tagasi.

(124) Pärast avalikustamist kordas Favorit samu väiteid. Ta kordas, et on tõendanud, et ei vedanud Vene kasevineeri ning et komisjon rikkus oma tegevuses dumpinguvastast lepingut ja alusmäärust. Peamiselt väitis Favorit, et tema raamatupidamine on usaldusväärne, et tema esitatud teavet oli võimalik kontrollida ning et tema varudes oli omatoodang kolmandate isikute toodangust selgesti eristatav ning et tal oli vaid üks aruanne. Ta kordas uuesti, et komisjon kontrollis kogu teabe üle.

(125) Lisaks väitis Favorit, et komisjon ei võtnud arvesse Favoriti kui arenguriigis asuva väikeettevõtja raskusi. Samuti kordas ta, et kättesaadavate faktide kasutamine kahjustas Favoriti, rikkudes dumpinguvastase lepingu artiklit 6.8.

(126) Komisjon leidis, et kõiki Favoriti tõstatatud küsimusi on juba põhjendustes 91–122 käsitletud. Kuna uusi sisulisi märkusi ei esitatud, kinnitati põhjenduses 123 esitatud järeldust.

4.1.2. *Järeldused Semipalatinski kohta*

(127) Küsimustikule vastates kinnitas Semipalatinsk, et kogu presspuidust sisendmaterjal ei ole Vene päritolu. Kuid kontrollkäigu ajal avastas komisjon, et ühe tarnija pressitud puit on Vene päritolu, samal ajal kui Semipalatinski suurimalt tarnijalt tehtud ostude päritolu ei olnud võimalik tuvastada. Teave oli vajalik selleks, et teha alusmääruse artikli 13 põhjal kindlaks, millise protsendi moodustab Vene päritolu sisendmaterjal kasevineeri tootmisel ning seega vajalik vabastamistaotluse hindamiseks.

(128) Lisaks ei olnud komisjoni talitustel võimalik teha kindlaks tööjõukulusid lisandunud väärtuse arvutamiseks vastavalt alusmääruse artiklile 13, sest Semipalatinsk ei lisanud tootmiskulude tabelisse kõiki töötajaid, kuna neile maksti sularahas, st nad ei kajastunud ametlikes aruannetes.

(129) Peale selle ei esitanud Semipalatinsk küsimustikule täielikke vastuseid oma sidusettevõtjate RKD LLP ja RKD Latvia kohta õigel ajal. Küsimustiku vastuseid nende sidusettevõtjate kohta nõuti nii küsimustikus kui ka selle järel saadetud puudusi käsitlevates kirjades, samuti 27. novembri 2023. aasta kirjas enne kontrollkäiku. Kontrollkäigu ajal esitas Semipalatinsk RKD LLP kohta vaid osalise teabe ning RKD Latvia kohta esitati osalist teavet pärast kontrollkäiku. Mõlemal juhul takistas sidusettevõtjate kohta andmete esitamisega viivitamine komisjoni ametnikel teha täielikku ja nõuetekohast kohest kontrolli.

(130) Lisaks eespool mainitule ei saanud komisjoni ametnikud kontrollkäigu viimasel päeval teha lõppkontrolli, näiteks kontrollida kontakte tarnijate, klientide ja sidusettevõtjatega.

(131) Nõudmistest hoolimata ei esitanud Semipalatinsk komisjoni talitustele põhjalikku ülevaadet suhtlusest oma peamise tarnijaga. Kontrollkäigu ajal ei teatatud eraldi e-posti kontost, mida kasutati suhtlemiseks Semipalatinski tarnijate ja klientidega. Siiski leidsid komisjoni ametnikud teateid, mis seavad kahtluse alla Semipalatinski kaubandussuhteid käsitlevate väidete usaldusväärsuse.

(132) Uurimine näitas, et RKD LLP ja Semipalatinski laod asuvad samades ruumides. Tooted märgistati käsitsi ning etiketid ei sisaldanud teavet partii kohta ega ruut-/ribakoodi, mis võimaldaks kontrollida tootmist. Lisaks asusid Semipalatinski lao kõrval laod ja väline ladustamisala Vene päritolu kasevineeri jaoks, mille RKD LLP oli ostnud edasimüümiseks. Niisiis ei saanud komisjoni ametnikud vajalikku kinnitust RKD LLP tegevuse kohta müüdud Vene päritolu kasevineeri liikumisel. Samuti ei saanud komisjon teises laos kontrollida kaupade liikumist, sest alusdokumente ega IT-süsteeme kohapeal ei olnud.

(133) Kontrollkäigu ajal selgitas Semipalatinsk, et Kasahstanis ei ole piisavalt kasepuitu, et toota kulutõhusalt kogu Kasahhi kasevineeri. Seepärast ostis Semipalatinsk sisendmaterjalina Vene päritolu „pressitud puittahvleid“, lisades pealmise kihina Kasahhi palkidest ise toodetud kasespooni. See sisendmaterjal oli uurimisperioodil peamine sisendmaterjal. Kuid komisjon ei leidnud selle sisendmaterjali varusid. Semipalatinsk väitis, et kontrollkäigu ajal ei olnud uusi tellimusi ja seetõttu ladudes ka sisendmaterjali varu. See läheb aga vastuollu Semipalatinski väidetega konkreetse sisendmaterjali olulisuse kohta nende ärimudelis.

(134) Eespool kirjeldatu põhjal teavitas komisjon Semipalatinskit kavatsusest kohaldada alusmääruse artikli 18 lõiget 1 ja tugineda järeldustes selle artikli tähenduses kättesaadavatele faktidele.

(135) Vastusena artiklit 18 käsitlevale kirjale väitis Semipalatinsk, et pressitud puittahvlitest sisendmaterjali hangitakse Kasahhi tarnijate kaudu ja neil ei ole juriidilist kohustust esitada päritoludokumente. Lisaks rõhutas Semipalatinsk, et varem komisjon sisendmaterjali päritolu kohta teavet ei nõudnud ning et selle sisendmaterjali edasise töötlemise käigus lisandunud väärtus moodustab tootmiskuludest lõpptoote saamiseks 47 %.

(136) Semipalatinsk väitis, et avaldas kontrollkäigu ajal kontaktid, mis olid ühe tarnijaga aset leidnud. Samuti kinnitas ettevõte, et küsimustiku tabelid annavad usaldusväärset teavet ja sisaldavad kõiki töötajaid, sealhulgas neid, kellele tasutakse sularahas. Lisaks väitis Semipalatinsk, et nad esitasid oma sidusettevõtjate RKD LLP ja RKD Latvia kohta piisavalt teavet. Lõpuks väitis Semipalatinsk, et RKD LLP-l ja Semipalatinskil on erinevad laod, sest neil on erinevad töötajad ja eraldi rendilepingud ja laadimisrajatised.

(137) Komisjon lükkas eespool kirjeldatud väited tagasi. Komisjon küsis sisendmaterjalide päritolu kohta nii küsimustikus kui ka puudusi käsitlevates kirjades, mis saadeti pärast seda. Ehkki Semipalatinsk püüdis leida sisendmaterjali päritolu kohta tõendeid, ei saanud komisjon õigeaegset ja usaldusväärset teavet peamise sisendmaterjali kohta. Lisaks arvutasid komisjoni ametnikud sissetoodud osadele kokkupaneku või valmistamise ajal lisandunud väärtuse ja see oli alla 1 % tootmiskuludest.

(138) Komisjon lükkas tagasi ka väite, et kontrollkäigu ajal teavitati teda e-posti kontost, mille kaudu suheldi teatavate tarnijatega. Semipalatinsk teavitas komisjoni ametnikke selle e-posti konto olemasolust alles kontrollkäigu lõpus. Seepärast ei olnud võimalik vajalikku kontrolli läbi viia, seda enam, et kohal ei olnud IT-töötajaid, kes lahendaks kontrollkäigu lõpus tekkinud tehnilised probleemid.

(139) Peale selle lükkas komisjon tagasi Semipalatinski väited, et ta esitas RKD LLP ja RKD Latvia kohta õigel ajal ja terviklikud küsimustikud. Esimese kohta esitas Semipalatinsk osalisi andmeid kontrollkäigu ajal ja teise kohta esitas ta osalisi andmeid pärast kontrollkäiku. See ei toimunud õigel ajal ega terviklikult, samuti liiga hilja selleks, et andmeid kontrollida. Asjaolu, et RKD Latvial oli ka teisi sõltumatuid sidusrühmi, ei olnud asjakohane, sest RKD Latvia oli sidusettevõtja ja pidi seetõttu esitama nõutud teabe. 27. novembril 2023, st üks nädal enne kontrollkäigu algust teavitas komisjon Semipalatinskit nn kontrollieelse kirjaga, et viimane ei või kontrollkäigu ajal esitada uut teavet. Selles kirjas selgitati ka, et esitatud andmete muutmine pärast seda kuupäeva võib kaasa tuua artikli 18 kohaldamise. Komisjon lükkas tagasi väite, et Semipalatinsk esitas tööjõukulude kohta usaldusväärset teavet. Ehkki komisjon tunnistab, et tabel „Lisa 2 – teabenõue kulude kohta“ hõlmas kõiki töötajaid, ei olnud osaliselt sularahas tasumise tõttu võimalik tööjõukulusid Semipalatinski finantsaruannetest kontrollida.

(140) Viimaks lükkas komisjon ebaolulisena tagasi Semipalatinski väited, et kahel ettevõttel on erinevad laod ja töötajad. Komisjon kordas, et ehkki kahel ettevõttel võivad olla eraldi rendilepingud, laadimisrajatised ja töötajad, ei saanud ta vajalikku kinnitust RKD LLP tegevuse kohta Vene päritolu müüdud kasevineeri transportimisel.

(141) Eespool kirjeldatu põhjal järeldas komisjon, et Semipalatinsk ei tõendanud, et on tootja, kes ei hoidu meetmetest kõrvale alusmääruse artikli 13 lõike 4 tähenduses ning et seepärast tuleb Semipalatinski kohta järelduste tegemisel tugineda kättesaadavatele faktidele alusmääruse artikli 18 tähenduses, mille kohaselt tuli kohaldada kogu riiki hõlmavaid andmeid meetmetest kõrvalehoidmise kohta. Seetõttu lükkas komisjon tema vabastamistaotluse tagasi.

(142) Pärast avalikustamist väitis Semipalatinsk, et tema tehas tegutseb 2012. aastast saadik ehk Venemaalt kasevineeri importimist käsitleva esialgse dumpinguvastase uurimise alustamisele eelnevast ajast. Samuti väitis Semipalatinsk, et tegi komisjoniga uurimise ajal hoolikalt koostööd ning et komisjoni järeldus, et Semipalatinsk ei ole kasevineeri tegelik tootja on ekslik ja ebaõige.

(143) Komisjon leidis, et tootmise väidetav alguskuupäev ei mõjuta uurimise tulemust Semipalatinski suhtes. Lisaks tõdes komisjon, et Semipalatinski töötajad tegid uurimise ja ka kontrollimise ajal mõnevõrra koostööd, kuid vajalikku teavet ei ole ettevõte alusmääruses ettenähtud tähtaja jooksul esitanud. Seepärast järeldati, et Semipalatinsk ei ole tõendanud, et on tegelik tootja, kes ei ole meetmetest kõrvale hoidnud.

(144) Eespool mainitut silmas pidades leidis komisjon, et avalikustamisele järgnenud pöördumises ei esitanud Semipalatinsk uusi sisulisi väiteid ning et kõiki Semipalatinski tõstatatud küsimusi on juba eespool põhjendustes 135–140 põhjalikult käsitletud.

(145) Kuna uusi sisulisi märkusi ei esitatud, kinnitati põhjenduses 141 esitatud järeldust.

4.1.3. *Järeldused ettevõtte Severnyi Fanernyi Kombinat LLP kohta*

(146) Pärast kontrollkäiku ettevõttesse Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (edaspidi „SFK“) ja selle sidusettevõtjatesse leidis komisjon, et SFK ei olnud teatanud oma Venemaal asuvast sidusettevõtjast. Ettevõtjast teatati kui sõltumatust palgitarnijast. Seepärast ei vastanud SFK selle ettevõtja kohta küsimustikule. Samuti avastas komisjon kontrollkäigu ajal, et mitme täpse kontrolli jaoks valitud tehingu puhul oli SFK näidanud Vene palkide päritolu valesti (nagu need oleksid pärit Kasahstanist) ([28]). Selle põhjal leidis komisjon, et SFK takistas märkimisväärselt uurimist, esitades ebaõiget ja eksitavat teavet. Kuna peale selle oli plaanis teavet kasutada Venemaalt ostetud sisendmaterjali osakaalu määramiseks ja lisandunud väärtuse arvutamiseks, leidis komisjon, et ei saa SFK andmeid kasutada selle otsustamiseks, et ta ei hoia meetmetest kõrvale. Selle põhjal teavitasid komisjoni talitused SFKd komisjoni kavatsusest tema andmed kõrvale jätta ja kohaldada alusmääruse artiklit 18.

(147) SFK ei olnud sellega nõus. Ta väitis, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma SFK suuri üldisi jõupingutusi koostöö nimel, tema suure tööandja staatust oma piirkonnas ning tegutsemist arenguriigis. Lisaks tõi SFK välja jõupingutused põhjalike vastuste andmiseks küsimustikule töötajate vähesusest ja auditeeritud finantsaruannete puudumisest hoolimata ning viitas kogu esitatud teabele ja võrdlustele. Samuti väitis SFK, et komisjon liialdas tugevalt, väites, et Venemaal asuva sidusettevõtjaga sidemete avaldamata jätmine ja ühe valimisse kaasatud tehingu puhul vale päritolu esitamine tähendab, et SFK esitas ebaõiget või eksitavat teavet ning takistas märkimisväärselt uurimist. Ta leidis, et komisjon on juriidiliselt ja faktiliselt eksinud, rikkunud ELi kohustusi WTO ees, diskrimineeriv ja jättis tähelepanuta SFK kontserni töötajate suure töö. Samuti leidis SFK, et kogu andmete võrdlemise jooksul ja nagu komisjon kohapealse kontrolli käigus kinnitas, on ta näidanud, et ei ole meetmetest kuidagi kõrvale hoidnud.

(148) SFK leidis, et komisjoni kavatsus jätta SFK andmed tervikuna kõrvale on selgelt vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.8 ning II lisa punktiga 3. Ta viitas apellatsioonikogu aruandele „US – Hot-Rolled Steel“ („USA – kuumvaltsitud teras“), ([29]) milles sedastati, et II lisa punkti 3 kohaselt suunatakse uurimisasutus teavet kasutama juhul, kui on täidetud kolm tingimust – täpsemalt, et sellist teavet on võimalik kontrollida, see on nõuetekohaselt esitatud (et seda on uurimises võimalik kasutada ilma ülemääraste raskusteta) ning see on esitatud õigel ajal. Ta väitis, et kui need tingimused on täidetud, ei ole uurimisasutustel õigust esitatud teavet otsuse tegemisel tagasi lükata. Tema arvates olid sellised tingimused praeguse uurimise puhul täidetud, sest komisjon tunnistas õigeks kõik õigeaegselt esitatud dokumendid, mis viitab sellele, et meetmetest ei hoitud kõrvale. SFK leidis, et komisjon analüüsis SFK esitatud andmeid vales järjekorras ning viitas aruandele „US –Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)“ („Ameerika Ühendriigid – dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud (Korea)“) ([30]). Õige järjekord oleks olnud analüüsida kõigepealt kogu komisjonile otse vastusena antud teavet ning kuna esitatud teave täitis dumpinguvastase lepingu II lisa punkti 3 tingimusi, oli komisjonil olemas kogu SFK vabastamistaotluse rahuldamiseks vajalik teave.

([28]) Üksikasjalikku teavet lahknevuste kohta selgitati artiklit 18 käsitlevas tundlikku teavet sisaldavas kirjas.

([29]) Apellatsioonikogu aruanne „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

([30]) Vaekogu aruanne „US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)“, punkt 7.138.

(149) Komisjon ei olnud sellega nõus. Vastupidiselt SFK väidetele leidis ta, et Venemaal asuvast sidusettevõtjast ja ostetud palkide päritolust teatamata jätmine ja nende kohta valeteabe esitamine takistasid uurimist märkimisväärselt. Aruandeperioodil ostis SFK kasepalke, -spooni, -vaiku ja ka kasevineeri Venemaalt. Sellises olukorras pidi komisjon määrama Vene päritolu sisendmaterjali täpse osakaalu, et määrata kindlaks, kas Vene päritolu koostisosad moodustavad 60 % või rohkem kokkupandud toote osade koguväärtusest ja kas sissetoodud osadele lisandunud väärtus moodustab rohkem kui 25 % tootmiskuludest. Niisiis mõjutas sisendmaterjali hinda ja päritolu käsitlev teave otseselt vabastamistaotluse hindamist. Kuna Venemaal asuva sidusettevõtja vastust küsimustikule ei olnud võimalik kontrollida ja kuna SFK aruannetest sidusettevõtjaga oli näha ka muid finantstehinguid peale palkide ostmise (mida ettevõte selgitas „ettemaksetena“), ei saanud komisjon kontrollida palkide koguseid ega väärtust ega muu sisendmaterjali või asjaomase toote ostmist. Kuna sidusettevõtja vastuseid küsimustikule ei esitatud siis, kui neid uurimise alguses nõuti, vaid alles kontrollkäigu lõpus, leidis komisjon, et teavet SFK ja tema Venemaal asuva sidusettevõtja vaheliste raha- ja kaubavoogude kohta ei ole võimalik kontrollida. Seepärast ei saanud väita, et see on nõuetekohaselt ja õigel ajal esitatud ning et teave on kontrollitav. Seepärast ei olnud dumpinguvastase lepingu II lisa punkti 3 tingimused täidetud.

(150) Peale selle leidis SFK, et komisjon ei võinud kogu SFK esitatud teavet arvestamata jätta. Ta viitas alusmääruse artikli 18 lõikele 1, milles sätestatakse, et „[k]ui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele“. Selle põhjal leidis SFK, et komisjon võib uurimist jätkata, kasutades selle kohta kättesaadavaid fakte ja käsitades Venemaal asuvat ettevõtjat seega sidusettevõtjana ning käsitada palke, mis deklareeriti ekslikult Venemaalt pärinevana. Ta väitis, et kättesaadavatel faktidel puudub siiski seos muu teabega, mida SFK uurimise käigus esitas ja mis näitas, et meetmetest ei hoitud kõrvale. Lisaks leidis SFK, et komisjon ei vajanud lisandunud väärtuse arvutamiseks riiki, kust koostisosad pärinevad. Ta leidis, et ei olnud oluline, kas tarnija oli temaga seotud või mitte, sest isegi kui sisendmaterjalide siirdehindu tuli korrigeerida, mõjutaks see tootmise kogukulusid samamoodi, nii et lisandunud väärtus jääks samaks. Seepärast põhines artiklit 18 käsitlev kiri selgel hindamisveal ja oli vastuolus alusmääruse artikli 13 lõikega 2.

(151) Komisjon ei nõustunud, et praegusel juhul oleks ebaõige ja eksitava teabe esitamise ainus tagajärg see, et Venemaal asuvat ettevõtjat käsitataks sidusettevõtjana ja valimisse kaasatud tehingu palke käsitataks ekslikult Venemaalt pärinevana. Palkidega seotud valeteave ja see, et komisjon ei saanud kontrollida Venemaal asuvat seotud tarnijat, muutis kogu SFK andmed ebausaldusväärseks. SFK teatas, et ostis [6–10 %] Venemaal asuvalt seotud tarnijalt. Komisjon ei saanud kontrollida palkide kogust ega seda, kas SFK ostis ettevõtjalt ainult palke ja mitte otse asjaomast toodet. Komisjon märkis, et 2023. aasta lõpul oli SFK-l Venemaal asuva ettevõtja ees tasumata võlgnevus, mis ulatus pooleni SFK käibest selle ettevõtjaga. SFK ostis aruandeperioodil asjaomast toodet ka Venemaalt ning deklareeris seda komisjonile esialgu „lõpetamata toodanguna“. Seepärast mõjutas asjaolu, et SFK ei andnud küsimustiku vastuseid komisjonile, otseselt uurimise tulemust.

(152) Peale selle ei olnud sisendmaterjali täpne osakaal tootmiskuludes oluline ainult Vene päritolu sisendmaterjali osakaalu määramiseks (60 % katse), vaid seda kohaldati ka lisandunud väärtuse suhtes (25 % katse). SFK väited, et lisandunud väärtus oleks sama isegi juhul, kui 100 % sisendmaterjalist oleks pärit Venemaalt, ei ole niisiis korrektsed.

(153) Lisaks teatas SFK, et isegi kui SFK koostööd uurimisel ei loetaks ideaalseks, on komisjon kohustatud täitma alusmääruse artikli 18 lõiget 3, milles sätestatakse, et „[h]uvitatud isiku esitatud teavet võetakse siiski arvesse ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt“. SFK leidis, et komisjoni kaks küsimust seoses ettevõtte struktuuri ja palkide päritolu käsitleva teabe täpsusega ei olnud sellised, mis peaksid põhjustama ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsel tuvastamisel, et meetmetest ei hoitud kõrvale ümberlaadimise ega kokkupaneku/valmistamise abil. Niisiis väitis SFK, et teave esitati õigel ajal, see oli kontrollitud ja kajastas SFK suutlikkust koostööd teha ning seepärast ei tohi seda kõrvale jätta.

(154) Komisjon kordas, et valesti esitatud teave ja Venemaa sidusettevõtja küsimustiku esitamata jätmine enne kontrollkäiku olid asjaolud, mis takistasid komisjonil märkimisväärselt põhjendatud ja täpse järelduseni jõudmist. Andmete valesti esitamine mõjutas uurimist tõsiselt ja selle tagajärjel ei olnud võimalik SFK andmeid kasutada. Seepärast lükkas komisjon selle väite tagasi.

(155) SFK väitis, et just tema avaldas komisjonile esimesena seotuse Venemaa sidusettevõtjaga ning et see ei olnud komisjon, kes selle asjaolu esile tõi. Ta väitis, et dokumentides ei viidanud miski, et komisjon on teadlik, et Venemaal asuv ettevõtja on sidusettevõtja ning nagu kirjeldatud kontrollkäigu aruandes, küsis komisjon SFK-lt, kas tal on Venemaal sidusettevõtjaid. Ja SFK selgitas, et tal on Venemaal sidusettevõtja, kes ostis palke ja tarnis need SFK-le. Pärast avalikustamist kordas SFK sama argumenti. Ta leidis, et komisjon on fakte vääralt tõlgendanud. SFK kordas, et tõi Venemaa sidusettevõtjat käsitleva teabe välja esimesena ning et ta ei eitanud selle olemasolu.

(156) SFK sõnul oli asjaolu, et omanik mainis, et Venemaa ettevõtjal puudub majandustegevus ning et SFK ei ostnud 2020. aastal palke, viga, mis oli väidetavalt mõistetav, sest tabelit ei täitnud omanik ning tabeli täitja ei olnud seosest teadlik, samuti kuna Venemaa ettevõtjalt ostetud palgid moodustasid aruandeperioodil vaid [6–10 %] kõikidest ostetud palkidest. SFK väitis, et tal ei olnud piisavalt töötajaid ja kõik töötajad andsid endast parima ning olemuslikult tehnilist viga ei saa liigitada ebaõigeks ja eksitavaks teabeks. Venemaa ettevõtja väljajätmine ettevõtte tabelitest ja selle lugemine palgiostutabelitega mitte seotuks oli tahtmatu ja lihtsalt arusaamatus või tehniline viga. Pärast avalikustamist kordas SFK sama argumenti. Komisjon ei nõustunud väitega, et just SFK tõi välja seni mainimata Vene ettevõtja olemasolu. Vastupidi, komisjon oli see, kes teatas ettevõttele, et ta leidis seoses Venemaal asuva sidusettevõtjaga puidutoodetega kaupleja, kes müüs muu hulgas kasepalke – mida SFK alguses eitas. Kui ta seotust aga tunnistas, teatas SFK alguses, et sellel ettevõtjal „puudub majandustegevus“ ja et seepärast lõpetas ta sellelt ettevõtjalt palkide ostmise hulk aega tagasi. Kuid uurimine näitas, et see Venemaal asuv sidusettevõtja oli SFK-le aruandeperioodil oluline palkide tarnija ning seepärast oli see vastuolus ettevõtte selgitustega, et pärast 2020. aastat palke ei ostetud. Seejärel tunnistas ettevõte, et viimane tehing, mille ta sidusettevõtjaga tegi, leidis aset 2023. aasta aprillis. Niisiis ei olnud SFK see, kes teabe avalikustas. Samuti leidis ta, et ettevõtja kirjeldamine mitteseotuna ei saanud olla tabelit täitva inimese tehniline viga, sest küsimus esitati SFK omanikule, kes oli samal ajal Venemaa ettevõtte 100 % omanik ja kes viimaks tunnistas selle olemasolu. Seepärast ei nõustunud komisjon, et tegu on vaid tehnilise vea või tabeleid täitnud inimese tegematajätmisega.

(157) Samuti oli SFK arvamusel, et ei ole korrektne väita, et Venemaa ettevõtja vastust küsimustikule ei olnud võimalik kontrollida ning et komisjon tegi juriidilise vea, väites, et kohapealse kontrolli käigus esitatud teavet ei olnud võimalik vaikimisi heaks kiita. SFK teatas ka, et vastus küsimustikule esitati õigel ajal, see oli ja jäi kontrollitavaks ning seda oleks võinud võrrelda SFK ostutabeliga. Seepärast teatas ta, et vastus küsimustikule oli kontrollitav ja seda oli võimalik kontrollida, kuna see esitati viimase kontrollipäeva eelõhtul. Küsimustik jäi kontrollitavaks ilma, et seda oleks olnud vaja tegelikult kontrollida.

(158) Pärast avalikustamist kordas SFK sama argumenti. Ta väitis, et küsimustiku vastust ei esitatud ebasobival ajal ning et kuna see kuulus tõendite juurde, peaks komisjon seda arvesse võtma tervikuna. Samuti väitis ta, et küsimustiku esitamise kontrolli ajal luges õigeaegseks ka WTO vaekogu juhtumis „US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)“, ([31]) milles mainitakse, et küsimustik esitati samuti „USDOCi määratud tähtajal või USDOCi nõudmisel kontrollil.“ Pärast avalikustamist väitis SFK veelgi, et küsimustiku vastus esitati õigel ajal ja oli kontrollitav. Ta viitas Maailma Kaubandusorganisatsiooni apellatsioonikogu aruandele „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“, milles sedastatakse: „Analüüsides, kas teave esitatakse mõistliku aja jooksul, peaksid uurimisasutused konkreetse juhtumi kontekstis arvesse võtma tegureid, nagu: i) esitatava teabe laad ja kogus; ii) uurimisalusel eksportijal teabe hankimisel tekkivad raskused; iii) teabe kontrollitavus ja see, kui lihtne on uurimisasutustel seda otsuse tegemisel kasutada; iv) kas teabe kasutamisel kahjustataks teisi huvitatud isikuid; v) kas teabe heakskiitmine kahjustaks uurimisasutuste võimet uurimist kiiresti läbi viia, ja vi) päevade arv, mille võrra uurimisalune eksportija ületas kehtivat tähtaega ([32]).“ SFK arvates olid need kriteeriumid tema sidusettevõtja puhul täidetud. Ta väitis muu hulgas, et esitas küsimustiku vastuse kaks päeva pärast seda, kui teda küsimusest teavitati.

(159) Komisjon ei olnud sellega nõus. Kontrolli kavandati kontrollitavate ettevõtete arvu alusel ning samuti põhines see ettevõtete varem esitatud teabel. Teave, et ettevõtted ei võinud kontrolli ajal esitada uut teavet ning et ettevõte võis parandada vaid tehnilisi vigu hiljemalt üks nädal enne kontrolli algust, edastati SFK-le nn kontrollieelses kirjas. Samal ajal teavitati kirjaga ettevõtteid, et küsimustike vastuse muutmine pärast seda kuupäeva võib kaasa tuua artikli 18 kohaldamise. Venemaa sidusettevõtja olemasolu selgus alles kontrolli alguses ja seda ei saanud pidada tehniliseks veaks, vaid tähtsaks asjaoluks, millel oli uurimisega oluline seos. Asjaolu, et sellest ei teatatud, takistas komisjonil vastuse terviklikkuse kontrollimist.

(160) Komisjon ei nõustunud ka sellega, et vastust küsimustikule oli võimalik kontrollida, sest see esitati elektrooniliselt pärast SFK kontrolli. SFK kontserni kontrolli järgmine (ja viimane) päev oli SFKga seotud kohaliku kaupleja kohapealne kontroll ning kui komisjon oleks pidanud kontrollima kaugmeetodil Vene sidusettevõtjat, oleks ta pidanud seotud kaupleja kontrolli tervikuna või osaliselt ära jätma. Komisjon ei nõustunud väitega, et tal oli võimalik küsimustikule antud vastust kontrollida ning et selle nimetamine tõendina tähendab, et seda kontrolliti. Peale selle leidis komisjon, et vaekogu aruandes „US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)“ loetletud järeldused, mille kohaselt küsimustiku vastuse esitamist uurimisasutuse taotlusel kontrolli ajal võib heaks kiita, ei ole praegusel juhul asjakohased. Nagu märgitud põhjenduses 159 eespool, teavitas komisjon SFKd sellest, et ei saa heaks kiita varem esitatud teabe olulist muutmist kontrolli ajal. Igatahes ei esitatud sidusettevõtja küsimustiku vastust kontrolli ajal, vaid see esitati tõendina koos teiste tõenditega kontrolli lõpetamisel. Komisjon tuletas meelde,

([31]) Vaekogu aruanne „US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)“, punkt 7.138.

([32]) Maailma Kaubandusorganisatsiooni apellatsioonikogu aruanne „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“, WT/DS184/AB/R, vastu võetud 23. augustil 2001, DSR 2001:X, punkt 85.

et selliseid sidusettevõtjate küsimustikke küsiti juba alustamisel ning need oleks tulnud esitada 37 päeva jooksul pärast alustamist, st hiljemalt 5. oktoobriks 2023. Seepärast ei esitatud seda kahepäevase hilinemisega, nagu väitis SFK, vaid 9 kuud kestnud uurimise kontekstis kaks kuud hiljem.

(161) Seoses eespool mainitud apellatsioonikogu aruandega „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“ („USA – teatavate Jaapanist pärit kuumvaltsitud terasetoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed“) viitas komisjon oma üksikasjalikele selgitustele põhjenduses 149 selle kohta, miks teave sidusettevõtja kohta riigis, mille suhtes on kehtestatud meetmed, st Venemaal, mis tarnis SFK-le Kasahstani sisendmaterjali, on määrav selle kontrollimisel, kas SFK hoidis meetmetest kõrvale või mitte.

(162) SFK väitis ka, et SFK ja Venemaa sidusettevõtja finantstehingud aruandeperioodil leidsid aset komisjoni väidetust väiksemas mahus ning need olid täiesti arusaadavad. Ta väitis, et ettevõtjal puudus majandustegevus, mida kinnitas eri tabelites esitatud teave ning kuna viimane tehing toimus 2023. aasta aprillis.

(163) Komisjon leidis, et faktid ei toeta argumenti, et ettevõtjal puudus majandustegevus. Ehkki SFK väitis, et ei tee ettevõtjaga enam äri ja viimane ost toimus 2023. aasta aprillis, oli SFK rahaliste nõuete kontolt näha sellele ettevõtjale tasumata märkimisväärne võlg, mille väärtus oli tähelepanuväärne, võrreldes palkide ostuhinnaga uurimisperioodil. Kuna SFK selgitas, et tegu on ettemaksuga tarnitava sisendmaterjali eest, oli see vastuolus väitega, et SFK on äri tegemise selle ettevõtjaga lõpetanud.

(164) Palkidega seoses väitis SFK, et komisjoni väited põhinevad selgel hindamisveal ja et need on täiesti vales kontekstis. Ta väitis, et komisjon vaatas läbi kuus arvet ja mitte ainult kolm ning et nendest kuuest arvest viis olid õiged. Teiseks oli nende palkide maht, mille päritolu ei olnud õigesti märgitud, väga väike ([50–100] m^3) ega saanud mõjutada ülejäänud 99,9 % ostude õigsust. Samuti väitis SFK, et on selgitanud, et küsimustikus toodud teabe esitamiseks tugines ta peamiselt tarnija registreerimisriigile, nii et kui tarnija oli registreeritud Kasahstanis, eeldas SFK, et palgid on Kasahstani päritolu, mis oli tema arvates põhjendatud ja täpne järeldus. Seepärast ei eksitanud SFK komisjoni ega esitanud ebaõiget teavet. Ostude suurt mahtu arvestades ei oleks tehingupõhine päritolu määramine olnud võimalik. Pärast avalikustamist kordas SFK sama argumenti.

(165) Komisjon ei olnud sellega nõus. Kohapealse kontrolli käigus kogus ta tõepoolest kokku kuus arvet koos palkide päritolu tõendiga. Samalt tarnijalt oli veel kaks tehingut (arvet), mille kohta esitati valeandmeid. Seepärast oli kaheksast arvest vaid viis õiged. Komisjon ei nõustunud ka sellega, et valesti esitatud arvete väärtus oli väike. Andmete täpsust ei olnud võimalik väljendada tehingute koguväärtusest (mis võib mõnel juhul olla tuhandeid), vaid valimi väärtusest. Praegusel juhul moodustasid ebaõiged tehingud üle 18 % valimisse kuuluvatest palkidest. Komisjon leidis ka, et see, et ülejäänud valimist ei teatatud palkide sertifikaadi kontrollimise alusel, vaid tarnija registreerimise kohas, tekitas andmete usaldusväärsuse suhtes veel rohkem kahtlusi.

(166) Pärast avalikustamist väitis SFK veel, et komisjon näitas valesti esitatud palke tegelikust tähtsamana ning et 93 % väljavalitud valimist kinnitas mahuliselt õiget päritolu. Samuti viitas SFK asjaolule, et artiklit 18 käsitlevas kirjas mainiti, et valesti esitatud tehingud puudutasid ühte kolmest arvest, samal ajal kui komisjon mainis oma üldises avalikustamisdokumendis tehtud järeldustes kaheksat arvet. Seepärast esitas komisjon tema meelest uusi fakte ja oleks pidanud andma SFK-le õiguse märkusi esitada. Samuti kordas ta, et komisjoni valimis oli kuus arvet ja mitte kaheksa.

(167) Komisjon vaatas valitud arvete arvu pärast SFK-lt artiklit 18 käsitleva kirja kohta märkuste laekumist üle. Komisjon kinnitas kaheksat arvet, nagu mainitud üldises avalikustamisdokumendis, sest samalt Vene päritolu palkide tarnijalt oli lisaks veel kaks arvet. See parandus aga ei mõjutanud kuidagi järeldusi, milleni jõuti artiklit 18 käsitlevas kirjas. Lisaks mainiti üldises avalikustamisdokumendis kaheksa arve arvu ning dokument saadeti kõikidele pooltele märkuste esitamiseks. Komisjon ei nõustunud seega, et SFK-le ei antud õigust märkusi esitada.

(168) Sarnaselt Favoriti argumentidega (vt põhjendust 121), teatas SFK, et komisjoni järjepideva praktika kohaselt ei vii keeldumine koostööst kõrvalehoidmisvastaste meetmete alal automaatselt järelduseni, et meetmetest hoitakse vaikimisi kõrvale, ega esitatud andmete täieliku kõrvalejätmiseni ning viitas Maroko päritolu klaaskiust kangast ja India päritolu kumariini käsitlevate uurimistele. Seepärast leidis ta, et komisjoni kavatsus kasutada kättesaadavaid fakte ja tema kavatsus ettevõtte andmed tagasi lükata rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet, mis kohustub sarnaseid olukordi samamoodi käsitlema. Lisaks väitis SFK, et komisjon tunnistas igal juhul, et Venemaa sidusettevõtja ei olnud asjaomase toote tootmise ega müügiga seotud ning sellega seotus ei mõjutanud uurimise tulemust.

(169) Komisjon kordas, et järeldused tehakse iga juhtumi kohta eraldi ja arvestati hoolikalt sellega, kas saab kasutada kogu andmehulka või ainult konkreetset teavet selle kohta, kas puuduval teabel on oluline mõju uurimise tulemusele ning kas ilma teabeta võiks komisjon jõuda mõistlike järeldusteni. Lisaks olid SFK mainitud juhtumite puhul faktid mitmes mõttes täiesti erinevad. Eelkõige oli teiste juhtumite puhul asjaomaste ettevõtete ärimudel erinev ja probleemiks ei olnud sisendmaterjali päritolu kohta valeandmete esitamine. Seepärast ei nõustunud komisjon asjaoluga, et kuigi eespool mainitud juhtumite puhul ei lükatud andmeid täielikult tagasi, tuleks praeguse juhtumi puhul kasutada sama lähenemist. Seepärast pidas ta väidet põhjendamatuks. Samuti ei nõustunud komisjon kontrollitud tõendite olemasoluga selle kohta, et SFK ei hoidnud meetmetest kõrvale – usaldusväärsete ja kontrollitavate andmete puudumine ei võimaldanud ettevõttel tõendada, et ta ei hoia meetmetest kõrvale.

(170) SFK väitis lisaks, et olenemata sellest, et SFK keeldus väidetavalt koostööst, siis pidades silmas Euroopa Kohtu järeldusi Maxcomi kohtuasjas koos komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2018/28, ([33]) ei ole SFK puhul võimalik tuvastada meetmetest kõrvalehoidmist, pidades silmas kogu riiki hõlmavat dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmist, ning et SFK ettevõtte andmed välistavad konkreetselt ettevõttega seotud kõrvalehoidmise tuvastamise. Sellega seoses ei ole oluline, kas kogu riigis hoitakse Kasahstanist importimise teel meetmetest kõrvale, sest sellised tõendid ei ületa konkreetseid, kinnitatud tõendeid, mille SFK esitas selle kohta, et ta ei ole meetmetest kõrvale hoidnud.

(171) Komisjon leidis, et selle juhtumi asjaolud on erinevad. Eelmises põhjenduses mainitud juhtumi puhul ei olnud tegemist sidemete varjamise või valeteabe esitamisega meetmete objektiks oleva riigi suhtes. Komisjon ei jõudnud järeldusele, et on olemas kinnitatud tõendid selle kohta, et SFK ei hoidnud meetmetest kõrvale. Seepärast pidas ta väidet põhjendamatuks.

(172) Sarnaselt Favoritiga leidis ka SFK, et mis tahes katse arvestada väidetavat koostööst keeldumist negatiivse asjaoluna on dumpinguvastase lepingu artikli 6.8 kohaselt ebaseaduslik. Ta väitis, et kooskõlas otsusega, mis tehti aruandes „Mexico – Anti-Dumping Measures on Rice“ („Mehhiko – dumpinguvastased meetmed riisi puhul“), ja vaekogu aruandega „China – GOES“, peab komisjon leidma „parima kättesaadava teabe“, mis ei pea olema üksnes õige või kasulik iseenesest, vaid „kõige sobivam“ või „kõige asjakohasem“, ning et koostööst keeldumine ei õigusta negatiivse asjaoluna arvestamist.

(173) Komisjon kordas oma järeldust, et SFK andmeid ei ole võimalik järelduste tegemiseks kasutada. Niisiis otsustas komisjon, et SFK ei ole näidanud, et ta on tootja, kes ei hoia meetmetest kõrvale. Sellistes oludes ja kooskõlas oma varasema praktikaga ei olnud komisjonil muud võimalust kui kasutada kogu riiki hõlmavaid järeldusi kõrvalehoidmise kohta. Alusmääruse artikli 18 lõikes 6 sätestatakse ühtlasi, et kui pool ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt, võib uurimise tulemus olla „vähem soodne kui koostöö puhul“. Niisiis oli see, et kogu riiki hõlmavate järelduste kohaldamine SFK suhtes oli SFK-le vähem soodne, ainus võimalus ning tulenes asjaolust, et ettevõtte andmeid ei olnud võimalik kasutada.

(174) Lisaks väitis SFK, et komisjonil ei ole käimasoleva meetmetest kõrvalehoidmise uurimise kontekstis (ega muul juhul) õigust sanktsioone kehtestada ega otsustada, et SFK või mõni muu pool on sanktsioonidest kõrvale hoidnud. Uurimine oli kõigest võimalus laiendada 15,8 % tollimaksu Kasahstanist pärit impordile ja mitte karistada rikkumiste eest.

(175) Seepärast soovitas SFK komisjonil SFK pakutud hinnakohustuse heaks kiita ja SFK vastase meetmetest kõrvalehoidmise uurimise lõpetada vastavalt alusmääruse artikli 8 lõikele 5 ning lisaks tuleks komisjoni otsuses, millega ta kiidab heaks SFK hinnakohustuse, sedastada, et hinnakohustuse heakskiitmist ei tohiks tõlgendada nii, nagu SFK soodustaks käesoleva määruse kõrvalehoidmist keelavate sätete või nõukogu Vene Föderatsiooni vastaseid sanktsioone käsitlevate määruste rikkumist.

(176) Komisjon oli arvamusel, et üldiselt ei tuleks hinnakohustusi meetmest kõrvalehoidmist käsitlevates uurimistes kaaluda. Komisjonil on hinnakohustuste heakskiitmisel kaalutlusõigus; praeguse juhtumi korral ei saanud komisjon kiita heaks hinnakohustuse pakkumist ettevõttelt, kes ei suutnud tõendada, et ei hoia meetmetest kõrvale ning kelle puhul tuli järeldustes tugineda kättesaadavatele faktidele. Igal juhul keelduti esialgses uurimises hinnakohustustest, sest alusmääruse artikli 8 lõikes 2 sätestatud kriteeriumid ei olnud täidetud ([34]).

(177) Eespool kirjeldatu põhjal järeldas komisjon, et SFK ei tõendanud, et on tootja, kes ei hoidu meetmetest kõrvale alusmääruse artikli 13 lõike 4 tähenduses ning et seepärast tuleb SFK kohta järelduste tegemisel tugineda kättesaadavatele faktidele alusmääruse artikli 18 tähenduses, mille kohaselt tuli kohaldada kogu riiki hõlmavaid andmeid meetmetest kõrvalehoidmise kohta. Seetõttu lükkas komisjon tema vabastamistaotluse tagasi.

([33]) Komisjoni 9. jaanuari 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/28, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks äriühingu City Cycle Industries kaudu lähetatud jalgrataste impordi suhtes, olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Sri Lanka või mitte (ELT L 5, 10.1.2018, lk 27), põhjendused 20–21.

([34]) Vt esialgse määruse põhjendused 247–254.

(178) Pärast avalikustamist väitis SFK, et ei nõustu SFK-le üldises avalikustamisdokumendis avaldatud järeldustega. Ta kordas, et komisjoni järeldused rikuvad dumpinguvastast lepingut ning et komisjon kohaldas kättesaadavaid fakte ebaseaduslikult. SFK kordas, et ei keeldunud andmast juurdepääsu vajalikule teabele ega jätnud seda muul moel mõistlikul ajal esitamata, samuti ei takistanud olulisel määral uurimist. SFK sõnul ei võtnud komisjon vastuolus dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 3 oma otsustes arvesse kogu teavet, mis oli kontrollitav ja nõuetekohaselt esitatud (nii et seda oleks võinud kasutada uurimises ilma ülemääraste raskusteta) ning mis oli esitatud õigel ajal.

(179) Komisjon leidis, et kõiki SFK tõstatatud küsimusi on juba põhjendustes 146–176 põhjalikult käsitletud. Kuna uusi sisulisi märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon eespool põhjenduses 177 esitatud järeldust.

4.1.4. *Favoriti ja SFK täiendavad väited pärast avalikustamist*

(180) Pärast avalikustamist väitsid Favorit ja SFK veel, et vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.9 ei suutnud komisjon kindlaks määrata nende kummagi dumpingumarginaali.

(181) Komisjoni arvates ei ole dumpinguvastases lepingus alusmääruse artikli 13 lõikele 1 vastavat sätet ning selle kohaselt peab komisjon leidma dumpingu kohta tõendeid samasuguse toote puhul varem väljaselgitatud normaalväärtuse abil. Selle kohustuse komisjon täitis. Igal juhul märkis komisjon, et kuna SFK ja Favoriti esitatud andmed ei olnud usaldusväärsed ja neid ei saanud kontrollida, tuli nende kahe ettevõtte kohta järeldused teha kättesaadavate faktide alusel alusmääruse artikli 18 tähenduses, et kasutada kogu riiki hõlmavaid järeldusi meetmetest kõrvalehoidmise kohta. Seepärast ei võetud SFK ja Favoriti artikli 13 lõike 4 kohaselt esitatud taotlust vastu ja neid ei saa tollimaksudest vabastada.

(182) Pärast avalikustamist kordas Favorit, et Kasahstan on arenguriik ning et komisjon oleks pidanud kohaldama dumpinguvastase lepingu artiklit 15 ja kiitma heaks tema esitatud konstruktiivsed abinõud, nagu hinnakohustused.

(183) Komisjoni arvates ei olnud dumpinguvastase lepingu artikkel 15 praeguse juhtumi puhul asjakohane, kuna seda kohaldatakse „*käesoleva lepingu alusel dumpinguvastaste meetmete rakendamise kaalumisel*“. Nagu selgitatud eespool põhjenduses 13, ei nähta dumpinguvastase lepinguga ette konkreetset meetmetest kõrvalehoidmise sätet, dumpinguvastase lepingu artikkel 15 ei ole asjakohane. Lisaks, nagu mainitud eespool punktis 4.1.2, ei tuleks hinnakohustusi meetmest kõrvalehoidmist käsitlevates uurimistes kaaluda ning komisjon ei saanud heaks kiita hinnakohustuse pakkumist ettevõtetelt, kes ei olnud suutnud tõendada, et ei osale riigis tervikuna tuvastatud meetmetest kõrvalehoidmises ning mida käsitlevad järeldused tuli teha kättesaadavate faktide alusel.

(184) Lisaks väitsid Favorit ja SFK, et komisjon ei teavitanud neid nende esitatud tõendite või teabe tagasilükkamise põhjustest. Samuti väitsid nad, et neile ei antud võimalust anda mõistliku aja jooksul lisaselgitusi. Nende arvates põhinesid väited selle kohta, et nad hoiavad meetmetest kõrvale, üksnes oletusel ning komisjonil ei olnud (ei „kättesaadavatel faktidel“ põhinevaid ega muid) fakte väitmaks, et nad niimoodi toimivad.

(185) Komisjon ei nõustunud väitega, et ta ei teavitanud Favoritti ja SFKd põhjustest tõendeid ega teavet mitte heaks kiita või et kummalgi ettevõttel ei olnud võimalust anda mõistliku aja jooksul lisaselgitusi. Vastupidi, komisjon teavitas mõlemat ettevõtet nende vabastamistaotluste tagasilükkamise põhjustest artiklit 18 käsitlevates kirjades. Edasi andis komisjon üldises avalikustamisdokumendis ja eraldi Favoritile mõeldud individuaalses teavituses väga üksikasjalikke selgitusi, mille kohta oli nii Favoritil kui ka SFK-l võimalus esitada märkusi. Samuti ei nõustunud komisjon sellega, et tema otsus Favoritti ja SFKd laiendatud tollimaksudest mitte vabastada põhines oletusel. Tõepoolest, nagu selgitatud põhjenduses 118, peab iga tootja-eksportija ise näitama, et tema konkreetne olukord õigustab erandi tegemist vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 4, ning et komisjon järeldas, et ei Favorit ega SFK ei tõendanud, et on päriselt tootjad, kes ei hoia meetmetest kõrvale.

(186) Nii Favorit kui ka SFK viitasid üldise avalikustamisdokumendi kaaskirjale, milles mainiti, et komisjon kavatseb „kehtestada“ Kasahstanist lähetatud impordi suhtes dumpinguvastased tollimaksud, ning selle alusel leidsid nad mõlemad, et üldine avalikustamisdokument on ebaseaduslik ning vastuolus ELi WTO-kohustustega.

(187) Komisjoni arvates ei seadnud asjaolu, et kaaskiri sisaldas tehnilist viga ja mainis „laiendamise“ asemele „kehtestamist“ üldise avalikustamisdokumendi ega uurimise õiguspärasust kahtluse alla. Õiguslikku alust ja kavandatavaid järeldusi selgitati väga üksikasjalikult ning seda ei saa tõlgendada väljaspool selle algatamismääruses määratletud reguleerimisala. Ei saanud olla mingit kahtlust või väärtõlgendust seoses asjaoluga, et järeldused käsitlesid rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu laiendamist Türgist ja Kasahstanist lähetatud kasevineeri impordile (olenemata sellest, kas see on deklareeritud Türgist ja Kasahstanist pärinevana või mitte), ning mis põhines alusmääruse artiklil 13. Seega lükkas komisjon selle väite tagasi.

4.1.5. *Kasahstani ametiasutuste märkused pärast avalikustamist*

(188) Kasahstani kaubandus- ja integratsiooniministeerium (edaspidi „ministeerium“) väitis, et komisjon eiras kohalikke müügihindu ja tootmiskulusid Kasahstanis, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artiklitega 2.1, 2.2, 2.3 ja 2.4. Ministeeriumi sõnul ei käsitlenud üldine avalikustamisdokument selle tuvastamist, kas Kasahstanist ELi eksporditud kasevineer ja siseturul müüdav kasevineer on samasugused, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artiklitega 2.1, 2.2 ja 2.6.

(189) Komisjon lükkas need väited eespool põhjenduses 82 ümber.

(190) Pärast avalikustamist väitis ministeerium, et uurimise algatamine oli vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 5.2, sest omamaine tootmisharu ei kaevanud dumpinguvastase lepingu artikli 5.2 nõuete täitmise üle. Lisaks ei täitnud komisjon dumpinguvastase lepingu artiklit 5.3 rikkudes oma kohustust kontrollida taotluses esitatud tõendite täpsust ja õigsust otsustamaks, kas uurimise algatamise õigustamiseks on piisavalt tõendeid.

(191) Komisjon lükkas selle väite eespool põhjenduses 13 ümber.

(192) Ministeeriumi sõnul ei sisaldanud üldine avalikustamisdokument olulise kahju või selle ohu tuvastamist, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artiklitega 3.1, 3.2, 3.4 ja 3.5.

(193) Nagu on selgitatud eespool põhjenduses 13, ei nähta alusmääruse artikliga 13 ette kahju või põhjusliku seose analüüsi. Seetõttu lükkas komisjon selle väite tagasi.

(194) Ministeeriumi sõnul ei keeldunud mitu Kasahstani tootjat andmast juurdepääsu vajalikule teabele ega jätnud seda mõistliku aja jooksul ka muul viisil esitamata. Samuti ei takistanud nad oluliselt uurimist, nii et komisjoni otsus kohaldada tootmiskulu ja müügihindade tegelike andmete asemel kättesaadavaid fakte on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.8.

(195) Komisjon käsitles seda märkust üksikasjalikult eespool punktides 2.1 ja 4.1.2.

(196) Ministeerium väitis, et vastupidiselt dumpinguvastase lepingu II lisa punktile 1 ei suutnud komisjon pärast algatamist ühe Kasahstani eksportiva tootja puhul üksikasjalikult selgitada, millist teavet ta nõuab ja kuidas seda teavet tuleks tema vastuses struktureerida.

(197) Komisjon käsitles seda märkust punktis 2.1. Kõiki eksportivaid tootjaid teavitati sellest, millist teavet on vaja esitada, millises vormis ja millistel tähtaegadel. Põhjendatud puhkudel tähtaegu pikendati ning komisjoni talitused andsid teavet kõikide tõstatatud menetlus- ja praktiliste küsimuste kohta.

(198) Ministeeriumi sõnul ei võtnud komisjon vastuolus dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 3 oma otsustes arvesse kogu teavet, mis oli kontrollitav ja nõuetekohaselt esitatud (nii et seda oleks võinud kasutada uurimises ilma ülemääraste raskusteta) ning mis esitati õigel ajal. Lisaks ei täitnud komisjon ministeeriumi sõnul dumpinguvastase lepingu II lisa punkti 5, sest ta jättis ebaseaduslikult kõrvale teabe koostööd tegevate Kasahstani eksportijate kohta, ehkki nad tegutsesid vaieldamatult oma parimate võimete kohaselt. Ühtlasi väitis ministeerium, et komisjon ei teavitanud Kasahstani eksportijaid sellest, miks ta ei kiitnud nende esitatud tõendeid või teavet heaks, jättes nad seega ilma võimalusest esitada mõistliku aja jooksul lisaselgitusi, mis ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 6. Viimaks väitis ministeerium, et komisjon ei võtnud arvesse väikeettevõtjatest Kasahstani eksportijate raskusi nõutud teabe esitamisel ja praktilise abi andmisel, mis ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 6.13.

(199) Komisjon käsitles neid märkusi üksikasjalikult eespool punktides 2.1 ja 4.1.2.

(200) Ministeeriumi sõnul tegi komisjon vale järelduse ja väitis, et Kasahstani tootjad hoiavad meetmetest kõrvale, samal ajal kui komisjon on kohustatud olema oma järeldustes teisesele allikale tuginedes eriti ettevaatlik. Ministeerium väitis, et komisjoni väited põhinesid üksnes oletusel ning olid vastuolus dumpinguvastase lepingu II lisa punktiga 7 ning artikliga 6.8.

(201) Komisjon leidis, et ehkki on tõsi, et dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise tõendamiskoormus kogu riigi tasandil on komisjonil, tuleb igal eksportival tootjal eraldi näidata, et tema konkreetne olukord õigustab vabastust vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 4. Nagu sätestatud eespool punktides 2.1 ja 4.1.2, ei suutnud eksportivad tootjad seda teha, kuivõrd nad ei näidanud, et on päriselt tootjad, kes ei hoia meetmetest kõrvale. Komisjon käsitles järeldust, et alusmääruse artikli 13 lõike 1 tingimused loeti täidetuks, väga üksikasjalikult. Niisiis ei põhinenud selline järeldus kuidagi oletustel. Lisaks lükkas komisjon ümber sarnased märkused eespool põhjenduses 118. Seepärast lükati see väide tagasi.

(202) Ministeerium väitis, et komisjon ei andnud koostööd tegevatele Kasahstani eksportijatele teavet individuaalse dumpingumarginaali kohta, mis on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.9.

(203) Komisjon lükkas selle väite eespool põhjenduses 181 ümber.

(204) Ministeerium väitis, et komisjon ei uurinud enne dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist konstruktiivsete abinõude võimalust, kui need mõjutaksid Kasahstani kui arenguriigi huve, mis ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 15. Sellega seoses väljendas ministeerium valmisolekut arutada komisjoniga ettevõtetele mõeldud nõuetekohast seiresüsteemi, mis välistaks võimaluse, et Kasahstani eksportivad tootjad veavad Venemaalt pärit kasevineeri. Selleks et selline skeem oleks võimalik ja kooskõlas alusmääruse artikliga 8, tuleks komisjoni lõpliku määrusega näha ette võimalus pakkuda pärast lõplike dumpinguvastaste meetmete kehtestamise tähtaega hinnakohustusi (ja neid heaks kiita).

(205) Seda märkust käsitleti põhjendustes 176 ja 183. Eespool kirjeldatut silmas pidades otsustas komisjon pärast hoolikat kaalumist, et üldises avalikustamisdokumendis esitatud järeldusi Kasahstani ametiasutuste märkuste põhjal ei muudeta.

4.2. **Türgi**

4.2.1. *Järeldused ettevõtte Intur Construction Tourism and Forest („Intur") kohta*

(206) Intur väitis, et tema asutamisel 2020. aasta märtsis oli nõuetekohane põhjendus ja majanduslik õigustus. Pärast aastakümneid puidutööstuses tegutsemist ja keskendumist Aafrika puidule ning märgates, et pereettevõte ei ole tõhus, asutati vineeritootmisettevõte. Selle põhieesmärk oli tarnida vineeri tootmiseks sisendmaterjali nii kohapeal kui ka rahvusvaheliselt, mille järel neid materjale töödeldi ja valmistati neist vineeritooteid nii siseturul kui ka rahvusvahelisel turul müümiseks. Uurimine näitas, et Intur alustas tootmist 2019. aasta lõpus ehk enne esialgse dumpinguvastase uurimise alustamist Venemaalt kasevineeri importimise suhtes.

(207) Uurimine näitas, et Intur suurendas 2021. aastal, pärast dumpinguvastase uurimise alustamist märkimisväärselt ekspordimüüki liitu ja sisendmaterjalide ostmist Venemaalt. Seepärast järeldas komisjon, et tegevus algas või laienes oluliselt alates dumpinguvastase uurimise algatamisest või vahetult enne seda ning vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes meetmeid kohaldatakse, nagu sätestatud alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis a.

(208) Inturi peamine sisendmaterjal kasevineeri tootmiseks oli kasespoon, mis osteti kogu ulatuses Venemaalt. Inturi esitatud ja kontrollitud teabe kohaselt moodustas Venemaalt ostetu üle 75 % ostetud sisendmaterjalide koguväärtusest. Seetõttu järeldas komisjon, et alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis b sätestatud 60 % kriteerium on täidetud.

(209) Komisjon järeldas, et kokkupaneku või valmistamise ajal sissetoodud osadele lisandunud väärtus oli alla 25 % tootmiskuludest, nagu on nõutud alusmääruse artikli 13 lõike 2 punktis b selleks, et neid toiminguid saaks käsitada meetmetest kõrvalehoidmisena.

(210) 30. jaanuari 2024. aasta teatises palus Intur komisjonil võtta arvesse kaht täpsustatud asjaolu seoses seadmete amortisatsiooni mõjutavate vahetuskurssidega, samuti teatavate tööjõukulude eraldamist.

(211) Komisjon teavitas ettevõtet, et kululõikeid ei ole pärast kontrollkäiku võimalik muuta, sest selliseid väiteid ei ole võimalik enam kontrollida.

(212) Inturi esitatud ja kontrollitud tabelite põhjal puudus 2019. aastal eksport, samal ajal kui aruandeperioodil eksportis ettevõte [2 000 – 3 000] m^3. Hindade puhul võrdles komisjon esialgses dumpinguvastases uurimises väljaselgitatud keskmist mittekahjustavat hinda kulude kasvu kajastamiseks korrigeeritud kaalutud keskmiste CIF-ekspordihindadega, mis selgitati välja Inturi esitatud teabe põhjal, mida on tollivormistusejärgsete kulude arvessevõtmiseks nõuetekohaselt korrigeeritud. Sellest hinnavõrdlusest nähtuvalt müüdi Inturi importi liidu hindadest enam kui 37 % odavamalt.

(213) Samuti uuris komisjon, kas on tõendeid dumpingu kohta seoses samasuguse toote puhul varem väljaselgitatud normaalväärtustega. Selleks võrreldi Inturi ekspordihindu tehasest hankimise tasandil ja esialgses dumpinguvastases uurimises väljaselgitatud normaalväärtusi, mida oli nõuetekohaselt korrigeeritud inflatsiooniga. Normaalväärtuste ja ekspordihindade võrdlus tõendab dumpingut aruandeperioodil.

(214) Eeltoodut arvestades järeldas komisjon, et Intur hoidis meetmetest kõrvale alusmääruse artikli 13 lõike 2 tähenduses. Seetõttu lükkas komisjon tema vabastamistaotluse tagasi.

4.3. **Kokkuvõte**

(215) Niisiis järeldas komisjon, et ühtki vabastamistaotlust ei saa heaks kiita.

5. **AVALIKUSTAMINE**

(216) 1. märtsil 2024 teavitas komisjon kõiki huvitatud isikuid olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel eespool nimetatud järeldused tehti, ning palus neil esitada oma märkused. Huvitatud pooltelt saabunud märkusi käsitleti eespool. Muid märkusi, mis laekusid Woodstocki konsortsiumilt, Euroopa puitpaneelitootjate ühenduselt ja Orlimex CZ-lt, käsitleti allpool 6. jaos.

6. **PÄRAST AVALIKUSTAMIST ESITATUD LISAMÄRKUSED**

(217) Woodstocki konsortsium esitas lisamärkusi mitme punkti kohta, mis kinnitas meetmetest kõrvalehoidmist riiklikul tasandil. Samuti rõhutas ta impordi edasise range seire ja järelmeetmete olulisust.

(218) Euroopa puitpaneelitootjate ühendus kinnitas komisjoni järeldusi ja palus komisjonil kehtestada see kiiresti siduva määrusena ning seiret meetmetest kõrvalehoidmise katsete lõpetamiseks hoolikalt jätkata.

(219) Pärast avalikustamist väitis sõltumatu importija Orlimex CZ, et Venemaalt Kasahstani ja seejärel ELi transportimise logistika- ja halduskulud ületavad kaugelt 16 % tollimaksu vältimisest saadavat säästu. Seepärast loeti seda majanduslikult ebamõistlikuks.

(220) Komisjon leidis, et dumpinguvastaseid meetmeid võib kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmise korral laiendada kolmandatele riikidele. Nagu käesolevas määruses selgitatud, tuvastas komisjon meetmetest kõrvalehoidmise. Küsimus, millises ulatuses on selline tegevus kasulik, ei olnud asjakohane ja jäi käesoleva uurimise piiridest välja.

(221) Orlimex CZ sõnul ei võetud komisjoni otsuses arvesse Venemaale kehtestatud sanktsioonide olulist mõju, mille (mitte aga dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise) tõttu vähenes Orlimex CZ arvates Venemaalt liitu importimine tegelikult. Alates 2022. aasta aprillist rakendatud seaduses sätestatud keelud muutsid kaubandusmaastikku juba põhjalikult, muutes äri jätkamise Venemaaga dumpinguvastastest tollimaksudest olenemata võimatuks. Sanktsioonid ja mitte dumpinguvastased meetmed tekitasid turul tühimiku, mida Kasahstani, Türgi ja muude piirkondade tootjad püüdsid täita.

(222) Komisjon lükkas selle väite põhjenduses 61 ümber. Lisaks leidis komisjon, et Orlimex CZ selgitus, mille kohaselt Kasahstani ja Türgi tootjad püüdsid täita liidus tekkinud väidetavat turutühimikku, ei olnud oluline, võttes arvesse asjaolu, et ükski tootjatest ei suutnud tõendada oma õigust vabastusele vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 4.

(223) Samuti väitis Orlimex CZ, et SFK on juba ammu enne sanktsioonide või dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist Kasahstani turul tegutsenud tootja, kes täidab peamiselt kohalikku nõudlust. Sanktsioonide kehtestamise järel sisenesid Vene tootjad Kasahstani turule toodetega, mida nad ei saanud sanktsioonide tõttu enam liidus müüa, mis põhjustas kohaliku hinnalanguse. Liidus seevastu kasevineeri hinnad kasvasid. Seepärast oli tootjal täiesti loogiline suunata oma toodang tühimiku täitmiseks liidu turule. Peale selle väitis Orlimex CZ, et komisjoni üldistuses võeti kõik eksportijad ebaõiglaselt kokku, eirates selget erinevust seadusliku ja sanktsioone rikkuva äritegevuse vahel.

(224) SFKd käsitlevaid järeldusi selgitati eespool punktis 4.1.3. Lisaks hindas komisjon iga eksportiva tootja olukorda temaga seotud asjaolude põhjal eraldi, nii et tegemist ei olnud üldistamise ega koondamisega ei uurimise ega järelduste etapis.

(225) Orlimex CZ märkis ka, et SFK puhul pööras komisjon tõendamiskohustuse teistpidi. Orlimex CZ sõnul vähendas tõendamiskohustuse ümberpööramine õiguskindlust ja usaldust uurimise erapooletuse suhtes.

(226) Seda väidet käsitleti põhjenduses 118. Iga eksportiv tootja peab ise näitama, et tema konkreetne olukord õigustab vabastust vastavalt alusmääruse artikli 13 lõikele 4. Kui eksportival tootjal on oma tootmisrajatis, mille tootmisvõimsus katab vähemalt tegelikku eksporti, tal ei ole sidusettevõtjate ja/või tarnete kaudu tihedaid seoseid riigiga, kelle suhtes on kehtestatud meetmed, ning kui teda võib pidada vastutavaks, ei ole üldjuhul ebamõistlikult koormav või raske tõendada, et selline tootja ei hoia meetmetest kõrvale. Eespool öeldut silmas pidades lükati Orlimex CZi esitatud väited tagasi.

7. **KOKKUVÕTE**

(227) Eespool mainitu alusel kinnitas komisjon, et rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes tuleb laiendada Kasahstanist ja Türgist lähetatud kasevineeri impordile, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse Kasahstanist ja Türgist pärinevana või mitte. Samuti kinnitas komisjon, et esitatud vabastamistaotlused tuleks tagasi lükata.

(228) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 (millega kehtestatakse Venemaalt pärit kasevineeri impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks) kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu laiendatakse käesolevaga Kasahstanist ja Türgist lähetatud ja CN-koodi ex 4412 33 10 alla klassifitseeritud vineeri impordile, mis koosneb vaid puidutahvlitest, mille ühegi kihi paksus ei ületa 6 mm ning millel on puidust väliskihid, mida on kirjeldatud alamrubriigis 4412 33, ja mille vähemalt üks väliskiht (kaetud või katmata) on kasepuidust, olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Kasahstan ja Türgi või mitte (TARIC koodid 4412331010 ja 4412331020).

2. Laiendatud tollimaks on dumpinguvastane tollimaks määraga 15,80 %, mis kehtib kõigi muude äriühingute kohta Venemaal.

3. Käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 laiendatud tollimaks nõutakse sisse rakendusmääruse (EL) 2023/1649 artikli 2 kohaselt registreeritud impordilt.

4. Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Tolliasutused lõpetavad rakendusmääruse (EL) 2023/1649 artikli 2 kohase impordi registreerimise.

Artikkel 3

Vabastamistaotlused, mille esitasid Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS, lükatakse tagasi.

Artikkel 4

1. Artikli 1 kohaselt laiendatud tollimaksust vabastamise taotlused esitatakse kirjalikult ühes Euroopa Liidu ametlikest keeltest ja neile peab alla kirjutama isik, kes on volitatud vabastust taotlevat äriühingut esindama. Taotlus tuleb saata järgmisel aadressil:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Vastavalt määruse (EL) 2016/1036 artikli 13 lõikele 4 võib komisjon anda oma otsusega loa vabastada artikliga 1 laiendatud tollimaksust nende äriühingute import, kes ei hoia kõrvale rakendusmäärusega (EL) 2021/1930 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest.

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13. mai 2024

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN